Հայկական գիտահետազոտական հանգույց
Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonComercial 3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) **license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format
Adapt — remix, transform, and build upon the material

ԳԻՐՔ
ԱՂՕԹԻՑ

Սրբոյն Ածային Եփրեմի Խուրւոյն Ասորւոյ։

Վերստին տպեալ փոքրադիր՝ վասն դիւրապէս 'ի գործ ածելոյ աղօթասէր եղբարց օրհնեալ ազգիս։

Վեհափառ Հրամանաւ Տն̅ Տն̅ Պօղոսի Արժանընտիր Սրբոյ Աթոռոյ և Արքեպ Պատրիարգի Ադրիանուպօլսեցւոյ։

Յամի Տն̅՝ 1822, օգոս'' 1։

'Ի տպարանի Մայր Եկեղեցւոյ։

'ի Կոստանդնուպօլիս։

Ign.o Lucchesini f.

Ի շօթին շօրատուր Մեծ հօրն Եփ-
րեմ Խասրաւեցն Ասորւոց Աղա-
ցել խօսս ընդ Ս[րբ]ա:

I ՏԵՍ ՏԷՐ Ք. ՏՐ.

աստուածս իմ և զյաւս հա-
ւատոյ իմոյ ընդունելով զխոստովանութ[իւն]
ներելով և ՚ի բեզ առ ջնջելով:
Որ ասացեր՝ դարձարուք ա-
ռիս, և ես դարձայց առ ձեզ:

3 Իմ

2 Ինձ լքելոյս ողորմեա՛ ։ Ինձ
եղկելւոյս օգնեա՛ ։ Ինձ խա-
ւարելոյս ճառագայթեա՛ ։ Ինձ
մոլորելոյս առաջնորդեա՛ ։ որ
լի՛ եմ մեղօք և անթիւ յան-
ցանօք, և՛ ի յորձանս անօրէնու-
թեան տարաբերեալ ծփիմ։
3 Ով պետրոսին ձեռնարկեա՛ ։
գոչեմ ընդ մաքսաւորն որդա-
րանայ։
4 Շնորհեա՛ ընդ զաւազակին ։
բաց ինձ զդուռն կենաց ճա-
նապարհին և մեծ արքունա-
կան աւագասրահին։

Ո՛վ

5 Ո՛վ խորք մեծութե՟ եւ ի_
մաստութե՟՝ կա՛յ զմխրանելը՝
որ 'ի խորս ծովուն անկեալ
եմ մեղօք. զերծո՛ եւ զօրացո՛
զիս առնել զկամս քո. սգալ
եւ լալ 'ի տո՛ւէ եւ ի գիշերի
զսամ անօրէնութե՟ եւ զհեղգու_
թիւնս իմ։

6 Լ՛ զեխուրդ կենդանութե՟՝
արբո՛ զծարաւ հոգիս իմ յա_
ռատաբուղխ վտակէ քումմէ.
որ պապակեալ տոչորիմ 'ի բա_
զում անօրէնութե՟ց իմոց. եւ
թեւս 'ի քորացեալ սիրտ իմ.

 եւ

և հան ինձ արտասուս ապաշ-
խարութեան։

7 Պատճառ ամենայն բարութեանց · շնոր-
հեա ինձ զանկի միայ չափ 'ի
բազում քո առատ բարեացդ ,
որ չարաչար եմ աղքատացեալ
և մերկացեալ · զգեցո և կերակ-
րեա զիս արտասուօք ապաշ-
խարութեան։

8 Լոյս ճշմարիտ քրիստոս՝ որ լու-
սաւորես զամենայն մարդ՝ լուսա-
ւորեա զխաւարեալս մեղօք ·
բաց զաչս սրտի իմոյ · և հաս-
տատեա յերկիւղ և 'ի սէր պատ-

ու՛իրանաց քոց։
9 Մ՛ի դատեր. եւ մի՛ դատա
պարտեր զիս տ՛ր ըստ անբաւ
չարեր գործոց իմոց. եւ մի՛ կա
ցուցես զիս ընդ այլսն՝ որք
զայրացուցին զքեզ. այլ ընդ
փառաւորեալսն փառաւորեա՛.
եւ ընդ պսակելոցն պսակեա՛ եւ ընդ
բերկրելոցն ուրախացո՛։
10 Ճա՛տ է ինձ տ՛ր. բայց յու
սամ յողորմութիւնդ քո. զի եւ
շունք կերակրին ՚ի փշրանաց
անկելոց ՚ի սեղանոյ տ՛ն իւրեանց.
շուն կոչեմ զիս տ՛ր՝ զի գայ

ցեմ

ցեմ զկնի քո։ Հովիւ բարի
խնդրեա զիս զմոլորեալս։
Նստեալ ես բարի յո՛՝ փրկեա
զիս ՚ի բազմութենէ այլոց ծա
ռոց մեղաց իմոց. և տուր ինձ
նաւահանգիստ խաղաղութե։
11 Տուր ինձ տէր սուրբ. և սր
տամտօք կարողացո զմարմինս
իմ. կակղացո զքարացեալ սիրտ
իմ. և ժողովեա զմիտս իմ ՚ի
քեզ։ Ջնջեա զբազմութի յան
ցանաց իմոց. և շնորհեա ինձ զօ
գուտն իմ։ Ընկալ և մի անտես
առներ զհառաչանս սրտի իմոյ։

 Տուր

12 Տո՛ւր ինձ իմաստութիւն.
և տնկեա՛ առէ՛ր զահ և զեր-
կիւղ քո ՚ի սրտի իմում։ Ու-
սուցեա՛ զխորհուրդս իմ.
կարողացո՛ զմարմինս իմ ժուժ-
կալութեամբ կալ ՚ի պատուի-
րանի քում յամենայն
ժամ։
13 Բա՛ց Տ՟ր զգայս սրտի իմոյ.
և լուսաւորեա՛ հոգւովդ Ս՟րբով։
Պարգևեա՛ ինձ առողջ խոր-
հուրդս և առաքինի վարս՝ ող-
ջով հանապազ. ահիւ՛ և դո-
ղութեամբ կալ առաջի՝ յա՟մ ժամ

 ան

անձրեւող ։

14 Ո՛վ բարերար եւ մարդա-
սէր Տէր՝ ազատեա՛ց չարչարանաց
եւ ժուժկալութեց զհոգիս ա-
զատեսցես ՚ի բազմութէ մեղաց
իմոց. զի մարմնով տկար եմ.
եւ հոգւով խաւար. ողորմեա՛
Տէ՛ր՝ եւ ըստ կամս օգնեա՛ ինձ։
15 Ամենակալդ Տէր՝ մի՛ վասն բա-
զում չարեաց իմոց անտես առ-
նել զիս. այլ դարձի՛ր ՚ի յիս՝
եւ դարձո՛ զամ ցանկութի իմ
՚ի քեզ. եւ զքեզ տո՛ւր միայն
սիրել ՚ի բոլոր սրտէ իմմէ։

՚Ի նուաղ և յանպաճոյճ կե-
րակրոց անբոյծ պահեա զմար
մինս իմ։

16 Պատկերացո՛ տէ՛ր զանհրա-
ժեշտ գալուստ քո առաջի ա-
չաց իմոց. և դողացո՛ զմար-
մինս իմ սգալ և լալ անդա-
դար յերկիւղէ ահեղ դատաս-
տանաց քոց. և մի՛ փակեր ըզ
գութ արարչական սիրոյ ՚ի ըս
տեղծուածոյս քո՝ որ մեղօքս
եմ մեռեալ։

17 Լռեցո՛ տէ՛ր զչարիս գոր-
ծել իմն յամ ժամ. և խափա

Նաեւ զմեզ չարեա՝ ի չար մտաց ի-
մոց, խորհրդոց և յանուղղայ գնա-
ցից՝ և ՚ի չար սովորութենէ դա-
դարեցո զիս․ և հաստատեա
յերկիւղ և ՚ի սէր պատուի-
րանաց քոց։

18 Արեգակն արդարութեան՝
փայլեա իմ և առաւօտեց յո՛ քո՛․
՚ի լոյս քո աստուածենիմ․ լուսա-
ւորեա և ջերմացո զսիրտս իմ։
Հալածեա՛ զչար խորհուրդս
իմ․ և հալեա զսառնամանիս
մեղաց իմոց։ Շնորհեա՛ տ՛ր՝
գարուն հոգւոյ իմոյ՝ ծաղկել

և

և պատուիրեսցէ շնորհացն թէ

պատուէն:

19 Ազատիչ Քս ազատեա՛ զիս

՚ի դառնաշնչունչ օդոց մեղաց

ձմեռայնոց. զխաւարեալ և

զսառուցեալ հոգիս իմ այգ

ծառացո՛ և ջերմացո՛. և ցօղեա՛

զցօղն շնորհի ջերմութե̄ քո

՚ի յանդաստանս մտաց սրտի

իմում:

20 Շնչեա՛ Տր զհարաւ քաղց

րութե̄ շնչոյ հոգւոյդ ս̄բյ ՚ի

խստացել և ՚ի թանձրացեալ

սիրտս իմ. և զարթո՛ պտուղն

 գաստ

դոստ փայլատակմամբ քո ըզ
սառնացեալ և զցամաքեալ
միտս իմ:
21 Բա՛ց տէր զփակեա՟լ դուռն
սրտի իմոյ. և ծագեա՛ ’ի ներքս
զլուսաւորութի՟ ճառագայ-
թից քոց: Սրբեա՛ և զաղտ մե-
ղաց իմոց. և զվէրս հոգւոյ ի-
մոյ բժշկեա՛: Ամրացո՛ երկիւ-
ղի՛ւ քո և զօրացո՛ առնել զար-
դարութի՟ յա՟մ ժամ:
22 Ողեբրացո՛ տ՟ր զդղլուխ իմ
’ի բղխումն արտասուաց. լը-
ւա՛ զթարախս հոգւոյ իմոյ, սր-

բեա՛

բեւմ զգայարանս իմ։ Նա ըզ
գործոցս չարեաց՝ փոխարկեա՛
՚ի զղջումն ջերմ սրտիւ քոյ՝ ըզ
գաստ մարմնով կեալ ՚ի պատու-
ո՛ւիրանի քում։
23 Ձգեա՛ տ՟ր զձեռն քո ՚ի նա
ւաբեկեալս՝ որ ընկղմեալս եմ
՚ի խորս չարեաց. փրկեա՛ զիս
՚ի սաստիկ ծովածուփ բըռ-
նութենէ մեղաց իմոց այլեւաց։
Սանձեա՛ տ՟ր և կարկեա՛ զխոյս
տեռասխ մտաց իմ ՚ի զբաղ-
մանց և ունայնութեանց կեն
ցաղոյս։

 Տր

24 Մերձեա՛ տէր զծառայս հոգւոյ
իմոյ յառաքինութիւնս շնորհէ
քո մեծի. և մի անձանս ամենայն
զաղաչողութիւնս սրտի իմոյ։ Այլ
պահեա՛ 'ի աստուածոյ ջանից իմոց·
զանգիտեալ և ըսե՛ս զապաշխարեալ
և զհաստատեալ շնորհս իմ Ջորով
ողորմութեան քո։
25 Օգնեա՛ տէր զխոնարհու-
րութիւն և զխաղաղութիւն շնոր-
հաց քոց 'ի սրտի իմում։ Եւ
զցաւագին կեղեր մեղաց' 'ի
մտաց իմոց հալածեա՛. և մարմ-
նոյ իմոյ շնորհեա՛ զառողջական

վարս՝ առաքինութե՛ կեալ՚ի
հաճոյս կամաց քոց։
Եւ հա՛ն զխաւլ մեղաց՚ի սրտէ
իմմէ․ զի հոգի իմ չարաչար
վիրաւորի․ և սերմանեա՛ սերմն
բարի ՚ի սրտի իմում աճեցու
ցանել և պտղաբերել զար-
դարութե՛ պտուղն։
26 Հալածեա՛ մ՛ր զխաւար՚ի
հոգւոյ իմոյ․ և զգեցո՛ ՚ի լոյս
արդարութե՛ ճառագայթից քոց։
Զարդարեա՛ երկիւղի՛՝ զղջ
մամբ և արտասուօք զսիրտ իմ․
երկնչել ՚ի դատաստանաց քոց․

35048

և պահել զամենայն պատուի-
րանս քո։
27 Զարթո՛ զիս տէր յահա-
գին խորութենէ քնոյ մե-
ղաց. և զուարթացուցեալ մար-
մինս իմ զգաստացո՛ յամենայն գործս
բարիս. խորհիլ միշտ մեծաւ
երկիւղիւ, և տանել զհաճոյս
քո յամենայն ժամ։
28 Ազատեա՛ զիս տէր ի ծա-
ռայութենէ մեղաց. և խառնեա՛
ի թիւս ծառայից քոց՝ որք սի-
րեցին զքեզ և զպատուիրանս
քո պահեցին. տո՛ւր զերկիւղ

նո

նոցա 'ի սրտի իմում. և ուսո՛
ղէս գնալ 'ի շաւիղս գնացից
նոցա։
29 Աեթևացն զկարիս մարմ
նոյ իմոյ՝ և յաճախեա՛ յիս զշը
նորհս հոգւոյդ սբյ՝ լինել տա
ճար և բնակարան ա͞ծայնոյ կա
մաց քոց։ Նյադ սիրով սե
րել զքեզ և առնել զկամս ցան
կալիս և զանէր աշխարհիս այ
սորիկ. որով եղէ կորուսոտ և
յանցաւոր հոգւոյս։
30 Ողորմեա՛ տ͞ր յանձնարդա
րնակ անապատիս. և 'ի ձեռն

սորին արժանաւորեա՛ց զիս խօսա
նել ընդ առաքինս որք հարանցն
սրբ և զգաստ ժուժկալութբ
ժառանգել զխոստացն պար
գևսն:

31 Առաքինացուցեա՛ ինձ տր ՚ի
նեղ և ՚ի նուրբ ճանապարհն·
որվ առաքինացուցեր սրբոց·
և զօրացո՛ զտկարութի իմ ժուժ
կալութբ և համբերութբ գնալ
՚ի ճանապարհն քո ջերմեռանդ
ութե՛ամբ:

32 Նայեա՛ց տր ՚ի նեղութեան և
՚ի Թշուառութեան հոգւոյս իմ· և

Ըն

լուա՛ աստուածային ջրով. հոգեւոր
աղբե՛ր հանմեմեա՛մ. եւ անուշա-
հոտ իւղովք սրբով օծեա՛մ. եւ
զկատարեալ առողջութիւն ըն-
ձեռեա՛մ:

33 Նոսրացո՛ տէր զքուն ա-
չաց իմոց եւ թմրեա՛լ զնիր-
հումն ՚ի գլխոյ իմոյ. զի ծան-
րացեալ դանդաղանօք՝ պաշա-
րէ զմտօրմինս իմ: Արա՛ զիս
տէր արթուն եւ պատրաստ
յամ ժամ. զի զգաստութեամբ
եւ արդարութեամբ վարեցից ըզ-
կեանս իմ:

 Տէ՛ս

34 Տե՛ս տէր զլքումն որո-
վայնի իմոյ՝ որ զօրացեալ է՛ ՚ի
վե՛ր իմ. համապատագ ցանկալիս կե-
րակրոյ և ըմպելւոյ՝ և համե-
ղուեն խորտկաց. այլ դու տէ՛ր
յանձն կալոյ՝ կերակրեալ զցան-
կութիւն մարմնոյս անձնչանաց.
35 Նաւաքանդեալ միտք իմ ցրե-
ղեալ պղտորեալ բանդագու-
շեալ շողջի ՚ի հասանել երկնա-
ւոր կենդանութեանս. այլ դու տէ՛ր
ըստ ամենօրինակ զօրս հոգւոյս առ-
ատնց զգայարանաց և երկնաւո-
րեանց՝ արի և զդատեա ամե-

նայ

նայորդոր փութով գալ զհետ
ա՟ծայինն սիրոյ քոյ։

36 Հալածեա՛ տ՟ր զա՟մ չար
մտածմունս երկրաքարշս ՚ի
խորհրդոց մտաց իմոց. արմատ
բարեաց տնկեա՛ հաստատուն
՚ի սրտի իմում. և պտուղ շը-
նորհաց ՚ի հոգիս իմ նկարեա՛։

37 Աղաչեմ բարերար և ողոր-
մած տ՟ր՝ արթունս և զուար-
թունս պատրաստեա՛ զիս. ու-
սո՛ ինձ գնալ ՚ի ճանապարհս
քո բարիս. զի արժանի ե-
ղէց մեծի փառաց քոց։

 Լու

38 Ու քանզի ցանկութիւն ձա
շակման՝ անձին զբաղեցուցանէ
զմիտս իմ. արդ՝ հալածեա՛ զոր
կորուսանէ յիմենէ՝ յորմէ իսպ
բեցայ միշտ. և կերակրեա՛ զիս
երկնաւորին քով մարմն։
39 Նորոգեա՛ Տէր զմի ՚ի սէ
րովբէից քոց՝ բերբերով կայ
ծակին հրոյ՝ մերձեցուցանել
՚ի շրթունս իմ. և հանցէ ՚ի
բաց զանօրէնութիւն իմ և զմեղս
իմ սրբեսցէ. և զխորհուրդս
իմ մաքրեսցէ. և զաղտեղութիւն
իմ ջնջեսցէ և լուսաւորեսցէ

զմիտս իմ, ժառանգել նովաւ
զկեանսն յաւիտենից։

40 Ուղարկեա՛ Տէր զբաժակ ու-
րախարար հոգւոյդ մեզ ՚ի
յեկեղեցին՝ որ ծառայեն առ
քեզ. արբո՛ և զուարթացո՛ զե-
ռանդն սիրոյ քոյ. լոյծ և ՚ի
բաց ջնջեա զմուրհակ պարտու-
թեան յանցանաց իմոց։

41 Ուղարկեա՛ Տէր զլոյս քո. և
լուսաւորեա՛ զմիտս իմ. և ըզ
խորհուրդս իմ լուսով գի-
տութե քո. զխաւար մտաց
իմոց հալածեա՛. և զանկարու-

ան

անձին իմոյ կակղացեալ 'ի ջանս
և 'ի վաստակս հոգւոյ իմոյ:
42 Առաքեա՛ տէր զհրեշտակ
խաղաղութեան քո վերակացու
և պահապան անձին իմոյ՝ որ
իշխանութիւն · գնալ 'ի վերայ իժի
և քարբի · և կոխել զամենայն զօ-
րութիւնս թշնամւոյն · և զիս
պահեա՛ տէր որպէս բիբ ական ընդ
հովանեաւ թևոց քոց:
43 Յորժամ երթայցեմ 'ի ճա-
նապարհ, մի՛ թողուր զիս մի-
այն · այլ առաքեա՛ զօգնակա-
նութիւն քո զկնի իմ, պահելով

զիս

զիս յա̃մ փորձութեանց ամենայն
՚ի տուէ եւ ՚ի գիշերի։ Ոչ տալ
թոյլ մեղանչել յոգւոյն եւ
թոյլ մտաց իմոց. այլ կոծել
զկոծ ՚ի վե̃ր մեղաց եւ անօրէ-
նութեան իմոյ։

44 Պահեա՛ զիս Տ̃ր ՚ի բանից
եւ ՚ի գործոց. ՚ի տեսութեանց եւ ՚ի
գերիչ խորհրդոց. եւ զերկիւղ
դատաստանին քո տպաւորեա՛ ՚ի
սրտի իմում, անզբաղ յօժա-
րութե̃ մտօք փութալ եւ պա-
հել զպատուիրանս քո։

45 Փակեա՛ Տ̃ր զդուռն մե-

ղաց

ղաց իմոց. և բաց ինձ զդուռն լուսոյ և արդարութե, զի ես կենդանալեց սիրով եկից զհետ իմոյ արարչին: Որ ասացեր՝ եկայք առ իս ամ աշխատեալք: Եւ դարձեալ թէ՝ որ խնդրէ, առնու. որ հայցէ, գտանէ. և որ բախէ՝ բացցի նմա:

46 Նայեաց տէր 'ի մերկութի անձին իմոյ՝ զոր կողոպտեաց թշնամին. և այժմ խայտառակ և ամօթալից կամ առաջի քո: Մարդասիրեա՛ և զգեցո ինձ հանդերձ. մեծ և ու

ուրախացո՛ 'ի կոչումն բարձե
լոյ քոյ։

47 Օգնեցո՛ ինձ տ՛ր զպատ_
մուճանն զառաջին՝ զոր մեր
կացայ մեղօք իմովք․ ցո՛յց զա
նոխակալութիւն քո յիս և լու_
սափայլ արդարութիւն քո զար_
դարեա՛ զմերկութիւն իմ։

48 Լո՛ւր տ՛ր աղաղակի անա
ռակին՝ որ անօթեալ կամ ա_
ռաջի քո․ զգանձ հայրենի վատ
նեալ՝ սովամահ կորնչիմ․ կե_
րակրել հաւասար ընդ խոզից
անասնոց և նմանեցայ նոցա։

Ա՛ր

49 Մ՛ի մոռանար զիս տէր ՚ի
հայրենի գթոյ քոյ. համարձա
կեալ ՚ի խնամսն սիրոյ քոյ. ՚ի ծնո
ղէդ վերջացայ՝ և զորդութիւն
իմ ուրացայ. Հա՛յր մեղայ յեր
կինս և առաջի քո. չեմ ար-
ժանի կոչել որդի քո. արա՛ զիս
իբրև զմի ՚ի վարձկանաց քոց.
50 Զարդարեա՛ զիս տէր մե-
ծաւ երկիւղիւ քո. և դարձո՛
յանառակութենէ ՚ի յարդարութիւն.
յաղտեղութենէ ՚ի սրբութիւն. ՚ի ծու-
լութենէ ՚ի զգաստութիւն. ժուժկալութեամբ
գնալ ՚ի ճանապարհս քո ուղիղս.

 Դա

51 Աղաղակեցայ զքեզ տէր 'ի չա-
րաչար խորհրդոց իմոց. և յաւ-
նելոյ զկամս մտաց և մարմ-
նոյ իմոյ. զահագինն որ գա-
լստեանն քո տէր նկարեցեալ ա-
ռաջի աչաց իմոց. դողալ և սար-
սիլ 'ի դատաստանաց քոց։

52 Պայծառացո՛ տէր զլապտեր
հոգւոյ իմոյ որպէս կուսանացն
իմաստնոց. և շնորհեա՛ պատ-
րաստել արթնութեամբ ընդ առաջ
երթալ երկնաւոր փեսային.
զի մի՛ մնացից արտաքս որպէս յի-
մար կուսանն։

53 Ուսո՛ Տէր ինձ զճանա-
պարհս քո և ուսո՛ ինձ զար-
դարութիւնս քո. հեռացո՛ Տէր ըզ
մարմինս իմ՚ի խորհրդոց չա-
րեաց՝ և հաստատեա՛ յերկիւղ
բարեաց, որ և անարատ կեալ
առաջի քո յամ ժամ։
54 Զանօրէնութիւնս իմ ընջեա՛
Տէր. ՚ի յոյս բարեաց և յեր-
կիւղ քո զմիտս իմ բևեռեա՛
ըղձեալ սիրով սպասել և ակն ու-
նել մեծի գալստեանն քո։
55 Զօրացո՛ զիս Տէր ՚ի պատ
ուիրանաց քոց՝ անսալ եր-

կենդանի՛ · դողալ և սարսել 'ի
դատաստանաց քոց · խնդրել
զարդարութիւն և զիրաւունս ե-
րեսաց քոց · առնուլ զպար-
գևս շնորհաց քոց։

56 Արձակեա՛ զիս Տէր 'ի կա-
պանաց մեղաց իմոց · և զհնա
ցեալս մեղօք՝ վերստին նորո-
գեա՛ · և զխաւարեալս 'ի ցան-
կութենէ մարմնոյս լուսաւորեա՛,
զնուաղեալ 'ի ճանապարհս խաղաղու-
թեան, զի տեսցեն աչք իմ
զփրկութիւն քո՝ զոր պատրաստե-
ցեր ծառայից քոց։

57 Բժշկեա՛ տր̅ զանբժշկելի
հիւանդութիւն իմ. որ կարկա
մեալ դնիմ ՚ի մահճիս մեղաց
իմոց, և դեգերեալ կամ ՚ի
դուռն երկրորդ սելովմայ.
սպասել և ակն ունիլ մեծի
գալստեան քո:
58 Հրամայեա՛ տէր ինձ ոպ̅
զանդամալուծին առողջանալ.
խորտակել զանկողինս ցաւոց
իմոց. շրջել ը̅ կամարարս քո ՚ի
տուն տն̅. և ՚ի գաւիթս ոյ̅ ծաղ
կել և ոչ մեղանչել: Խորտա‿
կեա՛ տր̅ զբռնութիւն սա̅նյի.

 Հնա

հա՛ն և՚ի բաց ընկեա՛ զզօրու-
թիւնս նոցա · արգե՛լ զյարձակու-
մունս նոցա ՚ի վերայ իմ · զի տարա-
պարհակ վարել զմարմինս իմ,
տանին յընդարձակութիւն ճանա-
պարհին՝ որ տանի ՚ի կորուստ
և յապականութիւն։
59 Յիշեցո՛ տէր զբաղեալ և
մոռացեալ մտաց իմոց զահա-
ւոր և զսոսկալի դատաստանն
քո · զպատիժն և զփառսն ար-
դարոցն · և զաններելի տան-
ջանսն մեղաւորացն · և նոքօք
զարհուրեալ դողացո՛ զմար-
մին

մինչ իմ տեսանել զմահ հա-
նապազ առաջի աչաց իմոց։
60 Բևեռեա տէր զմարմինս
իմ ընդ երկիւղ քո. և ը̄ սէր
պատուիրանաց քոց. և զհրա-
մայեալսն ՚ի նմա՝ երկիւղիւ
լսել. առանց ձանձրութե̄ կա-
տարել միշտ՝ և մերկանալ ՚ի
մեղաց և ՚ի ցանկութե̄ց կեն-
ցաղոյս. և պայծառանալ զա-
րդուք առաքինութե̄։
61 Փրկեա զիս տ̄ր ՚ի գազա-
նաձիգ նենգից սատանայի՝ որ բա-
զում մեքենայիւք պատեալ

պա

պաշարէ զիս։ Նուաճ առնել զմիտս իմ. վարէ 'ի գերութիւն ցանկութեան մեղաց. առնելով ծաղր և այպն կատականաց թշնամեաց։

62 Միացո՛ զիս ընդ յերկիւղ քո. և զօրացո՛ զօրութեամբ քո. զհիւանդութիւն հոգւոյ իմոյ առողջացո՛. և զցաւս մարմնոյս բժշկեա՛. և զջերմութիւն սրտի քո՝ հաստատեա՛ 'ի սրտի իմում, չարչարակից լինիլ չարչարանաց քոց։

63 Դարձո՛ զգերեալս 'ի սատանայէ. և զմեղօք վաճառեալս եգիպ-

տա

տակաւն և խնոտ տանջանացն՝
փրկեա՛ ՚ի բռնակալաց չար սպա-
սաւորաց դիւացն. և յեղեգ-
նակոխ մեղացն հանցես՝ և արկ-
ցես զիս յերկիրն աւետեաց։
64 Ընկղմեա՛ տէր զթշնամին
իմ որպ՟ զզօրութի՟ փարաւոնի.
զի տապանեցեալ ՚ի մ՟ջ իմ խոր-
րոխտոյ. դարձուցանելով զիս
յառաջին յանցանան ը՟ իշխա-
նութե՟ իւրոյ՝ ծառայել մե-
ղաց և անօրէնութե՟ց։
65 Զերծո՛ զիս տ՟ր ՚ի լե-
րինս քարանձաւի. կամ ՚ի

տե-

տեղի անապատի․ ո՜ւր և ողոր–
մութիւն քո առաջնորդեսցէ ինձ,
հանդերձիլ մեծի փառաց ան–
ուան քո․ տուր ինձ զթևս ա–
ղաւնակերպ հոգւոյդ սրբոյ՝
թռչիլ և վերանալ խառնիլ
յերամս արդարոցն։

66 Ժամանեցո՛ զիս տէր յօ–
թևանս արդարոց քոց․ և ընդ
հանգիստ աշխատութեան տէ–
հարցն պարգևեա ինձ․ ան–
տես արա զյանցանս իմ և դա–
սաւորեալ պայծառացո՛ ընդ–
տէրս և ընդ սիրելիս անուան քո։

 Հաւ

67 Հաստատեա՛ մեր զհաստա-
տութի՛ւն եւ զպայծառութի՛ւն լու-
սոյ կենաց անձին իմոյ. զի մի՛
խոտորեցիմ յաջ կամ յահեակ.
եւ դատապարտիմ յաւուր դա-
տաստանի քո՛ պահանջելով զայ-
տին նաքարականն մինչ իսպառ։
68 Մ՛ի՛ մերժեր զիս ՚ի բաց
մասնաւոր ողորմութեանց քոց.
զապաւինեալս ՚ի քեզ ամենայն
աններկեալ պահելով յամէն ո-
րոգայթից սատանայի. զի մի՛ գե-
րի վարեալ տանիցէ զմիտս իմ
՚ի զբաղմունս եւ ՚ի չար ծա-
ռա

ռայութիւն։

69 Ուսո՛ զիս Տ͞ր առնել զոր պարտուն͞ի․ խօսել զճշմարտութիւն․ սիրել զսրբութ͞ի, և ատել զաղտեղութ͞ի․ խոտորիլ ՚ի չարեաց, և գնալ ՚ի ճանապարհս բարեաց։

70 Ապրեցո՛ զիս Տ͞ր յորսողաց՝ որք գան ՚ի վ͞ր իմ․ ընդունել զիս ՚ի մեղս և ՚ի ծուլութ͞ի անժուժկալութե͞․ մոռացումն առնել յանցանաց իմոց․ և ոչ տալ յիշել զոր հատուցմանն․ և զպարտելն պատասխանն՝ որ

ա

տան · երթայք յինէն անի-
ծեալք ՚ի հուրն յաւիտենից։
71 Յանձնեմ զիս տր ՚ի գլըղ-
մանէ · և ՚ի բազմամեղ անդըն-
դային խորութէ վերացի և բարձ-
րացի Թևօք հոգւոյդ սբյ ՚ի
խնդրուածս հաճոյից · ՚ի նորո-
գութիւն և ՚ի լուսաւորութի մտացս,
՚ի ջնջութիւն մեղացս · և ՚ի կատա-
րումն սբ պատուիրանաց քոց։
72 Խնդրեմ տր զեղծեալ և
զկորուսեալ քո պատկերդ՝ որ
՚ի մէջ աղբի և տղմի մեղաց
փակեալ կամ · գիտ ածեալ

ա-

աւելաւ շնորհի քո և դիր ՚ի
գանձանակն առջին՝ յորմէ անկայ։
73 Ո՛վ Տէր ՚ի տեսութեան հրեշտակաց
դասեցեալ հոգւոյ իմոյ, դիր
զձեռն քո ՚ի վ͞ր իմ, բժշկեա՛
աւերելովս, զօրացի՛ր ա՛ռ զմահճիճս
քո, և երթ ՚ի տուն քո արդա
րութե։
74 Ո՛վ Տէր ՚ի խնդիր մոլորե
լոյս՝ որ յածեալ շրջիմ արտա
քոյ հօտի պատուիրանաց քոց,
գազանաբեկ եղեալ և քարա
վէժ մեղօք կառափնատիմ ՚ի
դիւաց. ընդունեա և ած ՚ի

 վա

փարախս հայրենի, և խառնեա՛
՚ի գառինս հօտի քո։

75 Հետեւեա՛ տէ՛ր զհետ մո_լորելոյս ՚ի քէն. արագապէս փութացիր, հա՛ս և ըմբռնեա՛ զապստամբեալս ՚ի ձայնէ կո_չման քո, և դիր ՚ի բանտ կա_պանաց անխզելի սիրոյ քո։

76 Մի՛ թողուր զիս տէ՛ր հե_ռանալ ՚ի սիրոյ պատուիրա_նաց քոց և ՚ի վարուց առաքի_նութեց. այլ յորդորեա՛ առա_ւելուլ յամ գործս արդարու_թեան, առանց մեղաց և ա_ռանց

ածոց երկիր խոստմանն ածոց պաշ-
տել զքեզ սրբութ[եամ]բ և արդա-
րութեամբ առաջի քո զամ[ենայն] աւուրս
կենաց իմոց։

77 Ո՛ր մատնեցեր զիս տէր ՚ի
ցանկութ[եա]ն մեղաց, ՚ի քուն
ալեաց և ՚ի ցանկութ[եա]ն մարմնոց. այլ
պարապեա՛ երկնաւորին, և ազա-
տեցո՛ յամենահնարից չար դե-
ւացն և յաշխարհականն զբօ-
սանաց։

78 Ո՛վ յաղթողեր տալ ինձ
զերկիւղութ[իւ]ն հոգւոյ և զջեր-
մութ[իւ]ն սիրոյ, զեռանդնութեան պար-

կեշտուտէ և զմարմնոյ ժուժ_
կալութիւն, զարտասուաց բղ
խումն · զանդադար աղօթս,
զհնազանդութիւն և զհամբե_
րութիւն յուսոյ։
79 Յաղթեա՛ տէր հակառակա_
մարտին իմոյ, և զօրացո՛ զիս
ընդդիմակաց լինել պատե_
րազմողին 'ի վերայ իմ, և զգեցո՛
ինձ զզրահն հաւատոյ · պահօք
և աղօթիւք սրբել զաղտս ցան
կութեան և զխորհուրդս մարմ_
նականս, և առնուլ զշնորհս
փրկականս։

Տուր

80 Տո՛ւր ինձ Տէ՛ր տեղի ա-
պաշխարութեան, աշխատութեան
հանգիստ, խաղաղութեան հոգւոյ,
և արդարութեան ճանապարհ,
ամրութեան զէն, հաստատութեան
յոյս, և պնդութեան երկիւղ։
81 Անցո՛ զիս Տէ՛ր ընդ անհունն
անցից մեղաց խորութեանց ծո-
վահեղձ ցանկականն կենցա-
ղոյս, և շնորհեա՛ ինձ ՚ի լոյս
աչացս՝ և ՚ի մտացս տեսութի,
՚ի հանգիստ կենաց, ՚ի հան-
դիպումն շնորհաց, ՚ի շաւիղս
ճանապարհացն արդարութեան։

 Շնոր

82 Շնորհեա՛ ինձ տէ՛ր լալ
աչացս, արտասուաց հոսմամբ,
մեղաց լուացմամբ, մնաց սուգ
արտոյն երկիւղ, ոսկերաց իմոց
սարսափմամբ և դողդողմամբ մտ
ատմնջմանց, կենաց ձանձրոյթ,
և անդադար պաղատանս։
83 Լուացո՛ զիս տ՟ր ի պատ-
ուհասից պահպանութ՟ն, որով
յայտնի ժուժկալութ՟ն ի մարտ
պատերազմի, բանսարկուին
յաղթութ՟ն, ի մարմնի մեռանել,
և պայծառանալ ի հանդերձին։
84 Լեցո՛ զիս տ՟ր երկիւղիւ

և զղջմամբ, արտասուօք և հա
ռաչանօք, սիրով և սրբութբ,
շնորհօք և ճշմարտութբ, զգուշու
թեամբ և ամ առաքինութբ։

85 Ջնջեա՛ տր զբազմութի
մեղաց իմոց, և թափեա՛ ըզ
մրուր դառնութե յանցանացս,
և պարարեա՛ զսիրտ իմ արբ-
մամբ տր հոգւոյդ, և զփշա-
բեր մարմինս իմ լցո՛ շնորհօք,
զարգացո՛ և՚ի պտղաբերութի
փոխարկեա՛։

86 Արևեցո՛ տր զշնորհս քո՛
զգութ և զողորմութի քո ՚ի

պաշտօնեայս քո, և տաճարացո՛
զիս բնակարան լինել ամենասուրբ
հոգւոյդ. մի՛ ևս ծառայել մե-
ղաց և ապականութեանց:

87 Բժշկեա՛ զիս Տէր ՚ի հպար-
տութենէ և յամբարտաւանու-
թենէ, ՚ի անառակութենէ, ՚ի մար-
դահաճութենէ և յոխակալութենէ,
՚ի նախանձու և ՚ի յատելութենէ
և յամ չարութենէ:

88 Փրկեա՛ զիս Տէր ՚ի մարդ-
կային գովեստից ՚ի փառաց
և ՚ի մեծարանաց. լոյս կարծե-
լով զխաւարն՝ համբաւեն ՚ի

վր

Տր իմ բարի՝ զեղծելիս և զա-
ղտեղելիս։ Համբաւեն զիս ա-
ռաքինի, և ես եմ արտասուե-
լի և անթիւ մեղօք լի։ Ծած-
կեա՛ զիս ՚ի լուսոյ սուտ գո-
վութեց և երանութեց, զի ո՛չ գի-
տեն զմեղս իմ։ Երեւիմ սրբու-
թբ՝ և լի եմ աղտեղութբ, կեր-
պարանիմ առաքինութբ՝ և կեամ
անառակութբ, փայլիմ երկիւ-
ղածութբ, և վարիմ մարդահա-
ճութբ. Ճանաչեմ զճշմարտութի՝
և խօսիմ զստութի, գիտեմ զար-
դարութի՝ և գործեմ զանօրէնութի։

Բուժեա՛ զիս Տէր ՚ի մեղաց և
՚ի բամբասանաց, և Թո՛ղ ինձ
զանժուժկալութիւն և զծուլու
Թեան, զորկորստութիւն և զդա
տարկաբանութիւն, զցանկութիւն
աղտեղութիւն, զհայհոյութիւն և
զամենայն բիծս չարեաց։
90 Կացո՛ զիս Տէր հաստատուն
անշարժ ՚ի տեղի փորձանաց պա
տերազմի, առանց երկիւղի
քաջ և պինտ հաւատով և յոր
դորական սիրով՝ զօրաւիգ լի
նի, ընդ եկելոց դիմացն ՚ի վե
րիմ, զինեա՛ զիս ամրակուռ զէ

նու

նու քո՛ տալ պատերազմ և
յաղթել Թշնամւոյն հակա-
ռակամարտին , որ կամի խո-
պտա զիս որսալ։

9. Օ ընկղմեալս մե՛ր ՚ի խորս
մեղաց՝ հանցես և բերցես ՚ի
լոյս պատուիրանաց քոց , և առ
քեզ կոչեսցես զհեռացեալս
՚ի քէն . և թողցես զգործս
իմ անառակութե՛ , զապաւինեալս
՚ի քեզ մխիթարեսցես , զար-
ձակեալս ՚ի կապոյ պատուի-
րանաց քոց՝ ըմբռնեա՛ ՚ի լուծ
սիրոյ քո։

92 Ո՛վ գութ սիրոյ քո տէր մի-
ածորեա՛ յիս, և զարգելեալս
՚ի կապանաց բանտի՝ արձակեա՛.
և խզեա՛ զկապանս մեղաց իմոց.
առաջնորդեա՛ ինձ ՚ի ճանա-
պարհ, և տեղի յարկից պատ-
րաստեա՛, և պսակեա՛ ընդ սրբս քո:
93 Հաղորդս արա զիս տէր
ամենայնին սիրոյ քո, սիրել զպատ-
ուիրանս քո և գնալ ՚ի ճանա-
պարհս քո. չարչարիլ մինչև
ցմահ վասն անուան քո, մտա-
նել ՚ի փառս և դասիլ ընդ սրբս
քո, և ուրախանալ միշտ ընդ-

կամարարս քո։

94 Գթա՛ ի մեղուցեալ և յեղկելի անձն իմ տէր, խափանեա՛ զանսատակ ցանկութիւնս իմ, սրբեա՛ զաղտեղութիւն մեղաց, և քաւեա՛ զանօրէնութիւնս իմ․ բժշկեա՛ զվիրաւորեալ հոգիս, և առողջացո՛ զհիւանդացեալ մարմինս իմ․ ցրուեա՛ զչարն յինէն, և ժողովեա՛ զբարիս և լի՛ց զպակասութիւնս իմ։

95 Առաջի քո անկանիմ և խնդրեմ զթողութիւն մեղաց իմոց, զպաղատանս իմ ընկա՛լ, և

և քաւի՛չ լե՛ր յանցանաց ի–
մոց. պայծառացո՛ և լուսաւո–
րեա՛ զխորհուրդս և զմիտս իմ,
կարողացո՛ զմարմինս իմ ան–
դադար կալ ՚ի փառաբանութ̄ի
անուանդ քում սրբոյ.

96 Ո՛ անկերպդ մեղօք կանգ–
նեա՛ Տ̄ր և զխոցեալս ՚ի թըշ–
նամեացն դեղապատեա՛. բժշկեա՛
զցաւս մեղաց և վերացո՛ ըզ–
կսկիծ յանցանաց, յափշտա–
կեա՛ ՚ի դառն մահճաց, և ա–
զատեա՛ յանդորրում տանջանացն.
՚ի մարմնական յղփանաց հե–

ուացի և՛ի դասս ճգնաւորացն
դասեցայ։

97 Լեր վերակացու և պա-
հապան անձինն իմոյ ո՛վ տէր իմ
յս, պահեա՛ զիս 'ի դիւաց, և
փրկեա՛ զիս 'ի մարդկային փոր-
ձանաց։ Հակառակողաց յաղ-
թեա՛ և կացո՛ զիս 'ի մէջ պա-
տերազմողաց քաջ և ընտիր լի-
նել, գործակցեա՛ ինձ լինել
քաւարան մեղաց՝ և համբե-
րել վշտաց, առաքինաջան գոր-
ծովք հաճոյ երեւիլ քում ածա-
յին շնորհացդ։

98 Վա՛յ ինձ տէր՝ վա՛յ ինձ. զի մեղօ̀ք կործանեցայ. և մի-տօք խռովք աղտեղեցայ, ՚ի բա-րեաց ունայնացայ և ՚ի սիրոյ ցամաքեցայ. ՚ի լուսոյ խաւա-րեցայ. և ՚ի գնալոյ դադարե-ցայ։ Ո՛չ ունիմ աչս լուսոյ և արտասուաց, ծփիմ տարակու-սեալ. զի յոյս և անձն բարեաց ո՛չ ունիմ.

99 Յանդգնեա՛ տէր զատարաբե-րեալ անձն իմ՝ որ լի՛ եմ մե-ղօք և անթի՛ւ յանցանօք, և խաւարչեալ և տրտնջեալ եմ տամ

ան

անդամօքս, յոտից մինչև ցգլ-
ուխս ապականեալ, և չիք
հնար բժշկութեան. եթէ ոչ ՚ի
քէն, Տէր իմ Յիսուս. խոնարհեա՛
առ վիրաւորեալս դեղատու-
ութեամբ, և մի՛ գարշիր ՚ի չա-
րահոտ ախտացելոյս:

100 Հեռացո՛ Տէր զբերանն իմ
՚ի բամբասանելոյ, և զլեզու իմ
՚ի չար խօսելոյ, զականջս իմ
՚ի չար լուր լսելոյ և զձեռս
իմ ՚ի յափշտակելոյ, և զոտս
իմ ՚ի յանառակ գնացս երթա-
լոյ, և զամ անդամս իմ զգաս-
տա-

տուացի՛ միշտ զհաճոյս քո կատարել։
101 Մեղա՛յ քեզ Տէր մեղա՛յ. զի յանցեայ զպատուիրանաւ
քով, ’ի լուսոյ կենաց ելայ և
մտայ ’ի խաւար մեղաց՝ ցան-
կանալով աղտեղութեց։ ’Ի սի-
րոյ քո հեռացայ՝ ըմբռնեցայ
’ի չարէն, և եղէ որդի կորըս-
տեան. ողորմեա՛ ինձ բազմա-
մեղիս՝ բարերար, զի դու մի-
այն ես մարդասէր։
102 ’Ի քեզ Տէր ապաւինիմ՝
որ քաւարան ես մեղաւորաց.
և փախուցելոյս դարան, արա՛

մխ

փախստական զթշնամին իմ։
Օգնական զայլ ոք ոչ ունիմ,
բայց զքեզ միայն ունիմ պա-
հապան անձին իմոյ. ՚ի վտան-
գեց փրկեա, ՚ի յորոգայթից
ապրեցո, և արժանի՛ արա զիս
լինել որդի յաւիտենին։

103 Ողորմեա ինձ տէր կենաց
և քաւիչ մեղաց, կատարիչ խըն-
դրուածոց և արձակիչ կա-
պանաց, բաշխող պարգևաց և
տուիչ ամ շնորհաց։

104 Լուր տէր զաղաչանս իմ,
և ընկալ զպաղատանս իմ, քա-

 ւեա

ւեա՛ զպանցանս իմ, և կատա_
րեա՛ զխնդրուածս իմ, արձա
կեա՛ զկապանս իմ, և բժշկեա՛
զհոգի իմ, առողջացո՛ զմար_
մինս իմ և ուղղեա՛ զգնացս
իմ, փութացո՛ զիս ժամանել
յօթևանս ս͞բց քոց։

105 Հալածեա՛ տ͞ր զբազում
ախտածետութիւնս իմ, զցաւս
՚ի մարմնոյս և զաղտ ՚ի հոգւոյս,
զբուն ՚ի գլխոյս և զյօդուին
ոսկորոց։ Ահեա՛ զխորհուրդս
իմ անզբաղ, զսիրտ իմ տ͞ր,
և զմիտս իմ լուսաւոր, զցան

կու_

կուսութիւն՝ առ քեզ․ և զյօժա-
րութիւն՝ յաղօթս ՚ի տուէ և
՚ի գիշերի։

106 Ողորմեա՛ տէր ՚ի գլուխս
աղբիւր փափկաց և զանդս մը-
տաց իմոց առոգեա՛, զաղտ յան-
ցանաց իմոց լուա՛, և սրբեա՛
զթարախ վիրաց իմոց, զփուշ
մեղաց իմոց խլեա՛ և տնկեա՛
զբոյս կենաց։ Աճեցո՛ տէր զար-
դարութի̃ և նուաստացո՛ զա-
նօրէնութի̃, մեռո՛ զմարմնոյ ցան-
կութի̃, և նորոգեա՛ զհոգւոյս
կենդանութի̃։

107 Յուշեա՛ տէր զմեղուցեալ
անձն իմ՚ի քեզ, զի մերձե-
նալ առ քեզ ո՛չ իշխեմ, պատ-
կառիմ յամօթոյ, և զարհու-
րիմ ՚ի գործոց իմոց. ո՛չ ու-
նիմ առ քեզ համարձակութ̃ի,
զի ես ինձէն եմ կորուսեալ.
՚Ի տր̃ պատուիրանաց քոց հե-
ռացայ, և մերկացայ ՚ի փա-
ռաց քոց. այլ դու տէր գթա՛
յիս և ողորմեա՛. զի ստեղծ-
ուած եմ անարատ ձեռաց քոց.
108 Ո՛չ իշխեմ տէր անյոյս լի-
նիլ. զի ողորմած ես՝ գթած,

և փրկս անձնաւ խոստովանեցի գոր-
ծելոց մեղաւորաց. այլ ես զար-
հուրիմ և դողամ, և երկնչիմ
՚ի բազում և յանթիւ մեղաց
իմոց. զի պատրեալ խաբեցայ
յորսողէն. և արդ զի՞նչ լի-
նիմ եղկելիս՝ որ տարակու-
սեալ եմ ՚ի կենաց.

109 Արա́ զիս Տ̃ր ՚ի սուգ և
յարտասուս վ̃ս մեղաց իմոց,
զի ծանրացեալ եմ անօրէնու-
թեան բեռամբ և յագեալ աղ-
տեղի խորհրդով. շատ ներե-
ցեր ինձ, զի ո́չ խորտակեցեր

զիս ՚ի մարմնի. արդ սարսեմ
դողամ, թէ ոչ մնասցէ ինձ այս-
պիսի չարիք։ Աղաչեմ բարե-
րար տր՝ մի՛ կոչեր զիս յատե-
նի, և տանջանաց մի՛ մատներ
զիս, այլ փրկեա՛ ՚ի հրոյ գե-
հեննին, և ՚ի վտանգիցն ապրե-
ցո՛. և ողորմեա՛ ինձ. զի դու
միայն ես մարդասէր։

110 Վա՛յ ինձ տր՝ զի ծփանք
տարակուսանաց պատեն զիս,
և զմիտս իմ խռովեն. զոր ա-
ղօթեմ ոչ գիտեմ։ Աղաչեմ
և ոչ իմանամ. շրթունք իմ

բար

բարբառոյ, և մինչ իմ ձողոպ-
րեալ յածի այսր և անդր և
զկայութիւն ոչ ունի։ Նա կա-
միմ՝ զի իցէ անդ, բայց ոչ
դադարի. ոչ տեսանի արդեօք
և ոչ ըմբռնի. զուր աշխատիմ
և ոչ ինչ օգտիմ. որպ̅ ձայն հըն-
չեալ պղնձի և ծնծղայի՝ Թա-
փուր և ունայն գտանիմ. և
անպտուղ գտանիմ յա̅մ բարեաց.
111 Ընկա՛լ տ̅ր զմոլորեալս՝ որ
փախուցեալ կամ 'ի լերինս.
ոպ̅ ծառայ չար 'ի տ̅նէ հալա-
ծեալ վ̅ս մեղաց։ Նա 'ի մ̅ջ

եղ

եղեալց հրաժարեալ եմ, 'ի
որ պաշտամանց հեռացեալ.
զի սիրող էի մեղաց, և նախա
տինք կրօնաւորաց. անյագ 'ի
մեղաց և 'ի զրկանաց: Անգութ
էի աղքատաց, և հակառակ
սպասաւորաց. անողորմ էի հի
ւանդաց, և անմխիթար աշխա
տողաց. չէի իսկ արժանի կալ
'ի մէջ ճգնաւորաց:

112 Յանդգնի՛ տէ՛ր զշնորհն հա–
ւատոյդ ոչ 'ի վե՛ր իմ՝ որ մնացին
եմ 'ի պատերազմի առանց օգ–
նականի: Արդեօ՛ք տէ՛ր զաւաճար

հա

գեայ իմոյ, և առնս լեր ընդ
երեկոյս։ Բա՛ց զաչս հոգւոյ
իմոյ, և լուսաւորեա՛ զմիտս և
զխորհուրդս իմ։ Տո՛ւր ինձ
զօրութիւն տէր իմ յիս. և ընկա՛լ
զգոհութիւն բերանոյ ի-
մոյ։ Ի խորքնոյ [illegible] զար-
թո՛ զիս գոհանալ և օրհնել
զքեզ՝ որում զմեղս իմ քաւե-
ցես։ Շնորհեա՛ ինձ սուրբ և
արտասուս լալոյ և սգալոյ. և
անդադար աղօթելոյ առաջի քո։
113 Պատռեա՛ տէր զդատապար-
տութիւն իմ՝ որ յանդգնի ի վե՛ր
 մարմ

մարտ եդեալ ընդդէմ ցանկու-
թեանն և անժուժկալութեան,
ծուլութեան և որկորստութեան,
փառասիրութեան և մարդահա-
ճութեան, բարկութեան և սրտմտու-
թեանն, ատելութեան և չարա-
չար հայհոյութեան, սնափառութեան
և սնապարծութեան, հպարտութեան
և ամբարտաւանութեան, բանիւք
և գործովք և խորհրդովք զօ-
րաժողով լինին ՚ի վերայ իմ, և
ընկղմեն զիս ՚ի խորս չարեաց։
114 Սփռեա՛ տէր զշնորհս քո ՚ի
վերայ մատանց անդամոց իմոց,

լցո՛

լցո՛ տ՟ր զմարմինս իմ արիութ՟բ
և ժուժկալութ՟բ և զհոգիս իմ
երկիւղիւ և գթութ՟բ, զմիտս
իմ սիրով և արդարութ՟բ քո և
զկամս իմ լուսով և իմաստութ՟բ
քո, զխորհուրդս իմ հանճա-
րով գիտութ՟ն քո, և զոտս իմ
գնալ ՚ի շաւիղս արդարութ՟ն
և զձեռսն իմ անդադար սաղ-
մոսել քեզ գոհութ՟բ և օրհնութ՟բ
զաչս իմ յորդաբուղխիւ ար-
տասուօք, և զհաստատելիս իմ
հաստատել զհոգս գիտութ՟ե ՚ի
կեանս · զզգայելիս իմ բնելով

ըղ

զձայնն աւետեաց՝ որ ասէ, Թո-
ղել լիցին քեզ ամ մեղք քո։
115 Մինչև յե՞րբ անսաստ տր
չար գործողին, որ ոչ յարգի ի-
մով կորուսեամբ · այլ համա-
պազ սկիզբն առնէ չարեաց,
և ՚ի բաց կորզեալ խափանէ
զիս ՚ի բարեաց և յառաքի-
նուեց, և հեռացուցանէ զիս
՚ի սրբուեց, և ՚ի յաւտնից կե-
նաց արտաքս հանէ զիս։ Խա-
ւարեցուցանէ զլուսաւորուի
աչացս, և ապականելով գերէ
զմիտս իմ, և վարէ զիս ՚ի չար

ծառայութե՟ն յանցանաց․ և ՚ի ձեռաց անօրէն դահճացն մատնէ զիս, և տանի ՚ի տեղի չարչարանաց, և արկանէ ՚ի բանտ կապանաց մահու, կացուցանէ ՚ի մէջ խաւարասէր ապաստուարաց, և ՚ի տառտանս մեղաց կապէ զիս․ և արդ ես եղկելիս զի՞նչ լինիցիմ, եթէ ոչ դու Տր օգնես ինձ․

116 Տես Տր զգալիս և զողբալիս, զպաղատելիս և զեղկելիս, ինձ ողորմեա անօրինելոյս, և շնորհեա ինձ յորդ-

արտասուաւ ՚ի գիշերի, և ըզ
նշոյլ շնորհաց քոց յառաւօտին։
Բա՛ց զխաւարեալ աչս սրտի
իմոյ՝ և բժշկեա՛ զհիւանդա
ցեալ հոգիս իմ, ընկա՛լ զդարձ
մեղաւորիս և մի՛ բարկանար
բազմամեղիս Տ՟ր իմ յս՟ · և
քանզի անթի՛ւ ունիմ զչարիս՝
Ջնջեա՛ յինէն և տո՛ւր ինձ
զշնորհս բարեաց։
117 Համարձակիմ Տ՟ր աղօ
թել առ քեզ · խնդրեմ և ո՛չ
իմանամ զօգտակարն հոգւոյս,
յայտնեա՛ ինձ ողորմա՛ծ տէր

ըզ

զկամս բարիս . և տուր ինձ
զպատուիրանս քո։ Ո՛ բարիս՝
զոր ոչ խնդրեմ և խնամեա՛ տէր
ինձ տո՛ւր . և եթէ ոչ գոր-
ծեմ զբարիս, բարի՛ արա ինձ
տէր . և եթէ ոչ խնդրեմ զո-
ղորմութիւն, ողորմութիւն շնորհեա՛
ինձ տէր . և զհեռացեալս առ
քեզ կոչեա՛ . և եթէ ոչ կամիմ,
բռնաբարեա՛ և 'ի քեզ կոր-
զեա՛ . և եթէ ոչ կամիմ, դար
ձո՛ զիս, և եթէ ըմբռնիմ յա-
մեղքէ, զերծո՛ զիս . եթէ յերկ
րաւորս զբաղեցայ՝ 'ի խոր-

 հուրդս

հաւրդս հոգևոր պտղեցո՛ զիս·
եթէ այսր և անդր գնալ ցըն
դիմ, մի՛ թողուր զիս մինչև
ըմբռնեալ տարցես ՚ի տեղի
յորկն վնասուց քոց։

118 Մի՛ հայիր տ̅ր իմ յեղ
կեալ սիրտս և ՚ի զազրասէր
մարմինս, զի հող եմ և մոխիր·
սիրեմ զերկրաւորս և ոչ փա
փաքիմ նայել յերկնայինսն·
այլ միշտ հեշտանամ ՚ի չարիս,
և ոչ տեսանեմ զանվախճան
փառսն։ Նաև ոչ յիշեմ զառա
ջին ս̅բ հարսն զերանելեացն,

այլ

այլ 'ի տեղւոջն աշխարհիս թա-
ւալեալ. և ոչ մաքրեալ վերա-
նամ դառնալ ընդ առաքինութիւն:
Նա զի մոռանամ զերկինս դա-
տաստանին, և ոչ դողամ յա-
հագէին դառն տանջանացն՝ որ
կայ պահեալ մեղաւորաց. և
ես ծուլանամ անհոգ լինելով
'ի փրկութէ կենաց. շնորհեա՛
ինձ տէր՝ սուգ և կոծ անհան-
գիստ, և արտասուս ապաշխարանաց:
119 Մ՛ի յանդիմանեսցես զիս
տէր յաւուրն մեծի ահեղին.
և մի՛ յամօթենի հրապարակին կա

ցու

ցուցանէր զնա ամօթալի, և՚ի
տեղի ատենի մի խայտառա-
կեր զնա. և մի կշտամբէր յա-
տեան դատաւորին, և մի թո-
ղոյր ինձ զոչ գիտեմն լսել.
և զահաւոր բարբառն ահա-
բեկ՝ որ ասէ երթայք յինէն
՚ի հուր գեհենին. Նա մի ՚ի
բաց մերժէր ընդ վայր և ՚ի
չար ծառայի, և՚ի ձեռն անօրէն
կապտողի մի մատնէր զնա, և մի
տայր կերակուր որոգայնից թու-
նաւորաց ՚ի մէջ բորբոքեալ
բոցոյ, և մի արկանէր զնա ՚ի

խա

խաւարասէր սատանամանեացն տար-
տարրաւինս։ Ա՛յլ փրկեա՛ զիս տէր
՚ի սատակիչ կայծականաց հրոյ, ՚ի
բոցեղէն դեւաց արշաւանա-
ցըն, ՚ի սատակիչ լալագին եւ
խիստ տանջանացն, եւ յողբոց
տարակուսանաց․ ՚ի կափկափե-
լոյ ատամանցն եւ ՚ի սարսռելէն
կսկծանաց, ՚ի տագնապմանէ խա-
ւարային բոցոյն, եւ ՚ի դժնդակ
դառն աղէտից խորտակելոյն․ ՚ի
բոցածաւալ եւ ՚ի շրջապատ հրոյն,
եւ ՚ի կողկողաձայն եւ յանդադար
վայոյն փրկեա՛ եւ ազատեա՛։

Բազ

 Բազմացաւ տէր անօրէ-
նութն 'ի վերայ իմ, երբեք զլեռն
աղէ' կամ կապարի' բազում
է աւելի 'ի հոգիս իմ. և ան-
խորտակեր եմ 'ի մեղս մարմնոյ,
և զանազանս չարեօք լցեալ եմ։
Բայց այլ ինչ ունիմ վատ-
թարագոյն՝ զանզղջութն մար-
մնոյ՝ որ քան զամ չարիս է դառ-
նագոյն. և զի՝ յաղօթելն ի-
մում ձանձրանամ, և 'ի սաղմո-
սելն ոչ իմանամ. 'ի խնդրել
զերանութն պղերգանամ, և
յերկիւղէ շնորհաց դատար-

կամաւ. ախորժանաւ մարմնովս
և արժան ազի սիրտ իմ լինի.
և ոչ ծառայէ ՚ի նեղքս լոյսն ան
շիջանելի, և յաւուրն չարէ
ոչ սասանեալ դողամ:
121 Շնորհեա ինձ տ՟ր եր-
կիւղ սրբութ՟ե և օգոյ, և յոր-
դորեա առ իս աղբիւրս ար-
տասուաց. թեթեւացո զծան-
րութի բեռանց իմոց, և աճեցո
առ իս տ՟ր աղօթս: Փութա-
ցի՛ր տ՟ր և ե՛կ ՚ի խնդիր մո-
լորելոյս, որ մերժեալ եմ ՚ի
վախճան կորստեան, վ՟ս զի

խաւարեցայ ՚ի լուսոյ, և՚ի սի
րոյ պատուիրանաց քոց խա_
փանեցայ, ՚ի չար թշնամեացն
յաղթեցայ, և նուաղեցայ յեր
կիւղէ քումմէ։ Տապալեցայ
՚ի չար խորհրդոց չարին, և ցա
մաքեցայ ՚ի շնորհաց արտա_
սուաց սիրոյ քո. խաբեցայ յու
նայն բանից, և՚ի լուսաւորութե
մնաց մոլորեցայ. աղտեղեցայ
մեղօք, և զօր վախճանին մոռացայ։
122 Տարակուսիմ անյոյս լինե
լով՝ որ ոչ գոյ հնար ապաշխա
րութե, զի մարմնովս տկարա_

ցայ

ցայ՝ պակասեալ 'ի զօրութենէ, և
ծերացեալ նուաղեցայ։ Սա-
կայն 'ի քեզ ապաւինիմ տէր յիսուս,
հասի՛ր յօգնութիւն ծանրաբեռ-
նեալ ընկղմելոյս. և ազատեա՛
զիս 'ի չարեաց, որ ազատիչդ
ես 'ի յանցանաց։

123 Ընկա՛լ տէ՛ր զդոյզն շաղ-
փաղփ աղօթս իմ, որ կամ ա-
ռաջի քո դատաստանին. այլ
ծոյլ 'ի զգաստութենէ, մոլորեալ
եմ 'ի միտս և յերկիւղէ ու-
նայնացեալ։ Բերան իմ այլ
ընդ այլոյ բարբառնջէ, աչք իմ

 այլ

պղծնու, և միտք իմ զազրանու·
ոչ անզգօս աղօթեմ, և ոչ սրտի
միով խնդրելով· ոչ հաւատով
առ քեզ գոչեմ, և ոչ երկիւ-
ղիւ կարդամ· ոչ արտասուօք
հայցեմ, և ոչ դողամ և սար-
սիմ վասն աւուրն պատասխա-
նատուութեանց: Նաև արդ տէր
մի անսար· այլ փութանակի արկ
յապաշխարութեան և ի բաղս մաք-
րութեան հոգւոյ սրբեա և պա-
տեաւ ի մեղաց: Մեծաւ ջեր-
մամբ եռացո ի յորդոր ար-
տասուս և ի պաղատանս և ի

խըն

խնդրուածս . և տպաւորեա
յիս զառաջին լուսաւորութե
կերպարանս:

124 Ողորմեա տ̄ր մեղաւորիս՝
յանցաւորիս անձին բազ-
մութ̄ե, և դարձո յապաշխա-
րութ̄ի զգերիս վտարանդեալ,
և մո՛յծ զիս յարքունական
փառսն: Առաջնորդեա ինձ
զվերջին ճանապարհն գալ առ
քեզ . զի եթէ դու ոչ ա-
ռաջնորդեսցես ինձ, ես ոչ
կարացից գալ . զի դու իսկ
հրամայեցեր . եթէ ոչ ոք գայ

առ

առ իս՝ եթէ ոչ հայր իմ ձը-
գեսցէ զնա։ Դու արդ՝ տէր իմ
գթած՝ մի՛ յիշեր զմեղս իմ յա-
ճախ լրբութեան, և մի՛ զանց
առներ ՚ի ծոյես քումէ ․ մի՛
թողուր զիս մնալ ՚ի նոյն չա-
րիս, և ՚ի կեանս ձերս ապա-
ւիլ ․ այլ ո՛ղ ընթացեալ զկնի
ծռյի փախուցելոյ՝ ուսանոս դար-
ձուցանելով զիս թողցես ըզ-
յանցանս իմ, և արասցես հա-
ղորդս մեց կամարարաց քոց։
125 Պարծա՛ ո̄ր զշատուսն բար-
կութե քո յինէն, որ մեղօք

բազ

բազմօք խմովք տրտմեցուցի
զքեզ։ Ողորմեա՛ ապստամբէ
լոյս ՚ի քէն, և զանհնարին դի
զեալ կոյտս մեղաց իմոց ցրու
ուեա՛, ընդ քաղցր լծոյ ծա—
ռայութեան քո բերեալ ըզ
միտս իմ։

126 Պարգևեա՛ ինձ տէ՛ր յա
զլալումն դաւթի և զողբումն
երեմիայի, զհառաչումն պետ
րոսի և զյորդառատ վտակս
արտասուաց կնոջն պոռնկի․
զի նստեալ լացից անդադար
՚ի տուընջեան և ՚ի գիշերի, զի
ար—

արժանի եղէց սրբել ՚ի յաղ-
տոյ և ՚ի Թարախոյ։ և յորդնա-
լից վիրաց զերծանիլ, և ՚ի բազ-
մաբեռն չարեաց Թեթևանալ
և գտանել ընդ ողորմս քո։
127 Ողորմեա ինձ տէր մի յա-
մծնար։ զի աստանց քո վաս-
տակեալս յիս՝ ոչ երբէք գոր-
ծի բարի, և ոչ սերմանեալն
յանդաստ հոգւոյ իմոյ բուսանի։
զի սերմն բանի քո՝ որ յիս
սերմանեցաւ՝ ՚ի չար Թշնամ-
ւոյն քաղեցաւ։ և բուսեալն՝
ոմն ՚ի տապոյ չորացաւ, և ոմն

՚ի

՚ի մէջ փշոցն անկեալ հեղձեալ
ցամաքեցաւ․ մշակելով քո յիս
տ̄ր՝ լծեալ զերկուս աչս ե-
զանց՝ որ յիմ՝ արտասուագոչ
ձայնիւ պաղատիլ առ քեզ յա-
րաժամ, զի արժանի գտայց
ողորմութե̄ քում։
128 Շնորհեա՛ տ̄ր զխաղա-
ղութն եկեղեցւոյ քում ա̄յ,
և տ̄մ հաւատացելոց թագա-
ւորաց և իշխանաց, զօրաց և
զօրաւորաց ՚ի ճակատու պա-
տերազմաց՝ յաղթել անօրէն
բռնաւորաց։

129 Ողորմեա՛ տէր առաջնոր-
դաց եկեղեցւոյ՝ հայրապե-
տաց և վարդապետաց, երի-
ցանց սարկաւագաց դպրաց և
ամենայն ուխտի մանկանց եկեղե-
ցւոյ՝ առնել զիրաւունս և զար-
դարութիւն յամենայն ժամ. հովուել
զժողովուրդս քո, որպէս վասն
հոգւոց նոցա, ասելով ահաւա-
սիկ ես և մանկունք իմ՝ զոր
ետուր ցիս:

130 Ողորմեա՛ տէր Յիսուս Քրիստոս, կա-
լանելոց և տարակուսելոց,
որբոց և այրեաց, տնանկաց և

տանց

տանց հաւատացելոց, կենդա-
նեաց և ննջեցելոց, և որք ըն-
ծայաբերք են եկեղեցւոյ։ Աղ-
քատաց՝ կերակրողաց՝ ողոր-
մածաց՝ երկիւղածաց և հի-
ւանդաց, նաւորդաց և ճանա-
պարհորդաց, խոստովանողաց
և ապաշխարողաց, և ամենայն
մեղաւորաց, ողորմեա տէր և
դարձո՛ զնոսա յապաշխարութիւն։
131 Ողորմեա՛ տէր եղբարց մե-
րոց կրօնաւորաց, և միանձանց
ճգնաւորաց, և որք յանձն ա-
ռարին զինքեանս յաղօթս մեր

յիշել․ ողորմեա՛ բա՛րերար և
ըստ իւրաքանչիւր պիտոյից՝
բաշխեա՛ առատապէս զշնորհս
հոգւոյդ ո͞րյ ՚ի վ͞ր ամենե-
ցուն սոցա, և զարդարեա՛ և
միացո՛ ՚ի սէր ա͞ծուն քո։

132 Աղաչեմ տ͞ր յ͞ս՝ և անկա-
նիմ ա͞ռջի. քո ո͞ր խաչելին, բարե-
խօսու͞թ ո͞ր զաղաչանս իմ ըն-
կա՛լ, և զխնդրուածս իմ կա-
տարեա՛ և զօրու͞թ սորա զօ-
րացո՛ զիս ՚ի կոչմանս՝ յոր կո-
չեցայ, և ՚ի պատուիրանս քո՝
զոր ուսայ։ Տո՛ւր ինձ սէր

զա՛

զատ ՚ի զօրութ̅ և ՚ի ժուժկա-
լութ̅, ՚ի զգաստութ̅ և յա-
ռողջութ̅, լինել պահապան ան-
ձին իմոյ ՚ի տուընջեան և ՚ի գի-
շերի և յամ̅ ժամու, ՚ի ննջել
և ՚ի յառնել, ՚ի գնալ և ՚ի դա-
դարել, ՚ի գործս և ՚ի վաս-
տակս, յաղօթել և ՚ի պահել,
և զհաճոյս կամաց քոց կատա-
րել։ Ա՛մ եղիցի ինձ բերդ ա-
մուր և աշտարակ հզօր երե-
սաց թշնամեացն․ զարդարեա՛ զիս
սովաւ ՚ի զարդ հոգեղինաց և ՚ի
լոյս իմանալի։ Եւ յաւուրն ա-

 հե

Հեղի բորբոքեալ գաւթիւքն՝ յե-
րկնից ո̄ղջ խաչելոյ՝ լուսաւորեա
զխաւարեալ հոգիս, վերանալ
լուսով ը̄ առ̄ջ անմահ փեսա-
յիդ, խառնիլ յերամս հայրապե-
տաց, և՛ ի դասս մարտիրոսացն,
և՛ ի գունդս հրեշտակաց։
133 Բարէխօսութ̄ սրբուհւոյ
ա̄ծածնիդ և անարատ միշտ
կուսին, և յովհաննու կարա-
պետին, ստեփաննոսի առա-
ջին մարտիրոսին, և ս̄բյն գրի
գորի լուսաւորչին, և ամ̄ ս̄բց
վկայից քոց՝ լե՛ր ինձ եղկե-

լոյս։

ւոյս։ Եւ գլորելոյս ձեռնտու
լեր. եւ մոլորելոյս առաջնոր-
դեա, եւ 'ի խաւարէ հանցես
զիս 'ի լոյս, եւ հոգւոյ իմոյ ա-
զատութ̅ի շնորհեա։ Հաստա-
տեա 'ի սէր քո, եւ ընտելեա
յերկիւղ քո, զտաճար հո-
գւոյ իմոյ մաքրեա, եւ առ իս օ-
թեւանեա։ Փակեա զդուռն
մտաց իմոց, եւ պարսպեա շուր-
ջանակի յատախէ իմմէ։ Եւ 'ի
մարդոյ չարէ եւ յանիրաւէ փր-
կեա եւ ազատեա զիս առաքի
նութ̅, եւ պարգեւեա ինձ զան-
ճառ

ճառ երանութե քո։ Կենդա-
նեաց մերոց ողորմեա՛, և զհո-
գիս ննջեցելոց մերոց պայծա-
ռացուցեալ լուսաւորեա՛։
134 Բարեխօս առ քեզ ու-
նիմք զառաքեալսն և զմարգա-
րէսն, և զա̃մ սբ մարտիրոսսն,
զհայրապետսն և զվ̃րդ̃պետսն։
Ընդ աղաչանաց նց̃ և ազա-
տեա՛ զիս ՚ի մեղաց իմոց, տն-
կեա՛ յիս հոգի շնորհաց, և յոր-
դորեա՛ զիս բարիս գործել,
՚ի ծուլանալն իմում բռնա-
ւորեա՛, խափանեա՛ զիս ՚ի չար

գործոց, և սեղանանեամ քոյ պը-
տուղ բարեաց. Բաղձալերեամ
զիս 'ի նեղութե խնամ, մխի-
թարեամ 'ի վշտի, արժանի ա-
րա զիս տէր իմ և ած իմ յա
քո՝ լինիլ քեզ խաչակից մինչև
ցմահ. որպ զի 'ի հեշտութեց
նոյս հրաժարեցիմ. և եղէց
երանելեացն դասակից, և ա-
ւազակին հաղորդ. և 'ի դը-
րախտին վայելեցից զկեանս
անմահս։

135 Յաւուրն 'ի վախճանի՝ հը-
րեշտակ բարի ինձ առաքեա՛

քաղցրութբ աւանդել զհոգի
իմ, ընդ ուղեղ ձեռնասպասաց ա-
ռաքելոցդ քո, և զզարհուրանս զա-
րանտակայ կործանեսցեն. անցցէ
զիս անխռով ընդ օդս խաւա-
րայինս, և զերծուցէ ՚ի ժանտեաց
չար գազանացն, ապրեցո՛ և ու-
նեցիլիւ պատուհասէն, և ՚ի կայարանս
լուսոյ հանգուսցէ, պարտեալ և աշխ
ունելով գալստեան քո:
136. Յարուցեալ զմեզ յերկնից ա-
հեղ փառօք և անեղծիւ զա-
տաւք հրեշտակօք, զորհա-
րեալ զորդանն առ հանդերձեալ ատե-
98 ըերք

րերք ամ՛ երկնայինք և երկ-
րայինքս • յակնարկել քո զօ-
րութեդ՝ սարսին յահեղ փա-
ռաց անմահ թագաւորիդ և
անճառ դատաստանիդ և ան-
ներելի պատուհասիդ •

137 Յանձն առնում և զիս ըն-
կալ Տէր ընդ արդարս և ը կա-
տարեալս քո, և կարգաւորեա՛
ընդ աջմէ դատուն, և պսակեա՛
ընդ սրբս քո, և շնորհեա՛ ինձ
զկեանս յաւիտենից, և զան-
ճառ բարիս քո պարգևեա՛ ինձ,
և քեզ փառք արարողիդ և

 պար

պարգեւողին իմոյ բարեաց։
138 Յիշեա՛ տէր զհոգիս ննջե-
ցելոց մերոց յաւուր մեծի
քում գալստեանդ, յորժամ
գաս յերկնից անճառ փառօք,
ահեղ և սոսկալի զօրօք, հրա-
նիւթ և հոգեղէն զօրութե-
նօք։ Ի ժամուր հուր առաջի քո
ընթացեալ սարսափանի, կիզէ
զլերինս և հալէ զբլուրս, և
զարարածս ամ առ հասարակ
տապալէ։ Յայնժամ աւուր ահե-
ղին՝ ողորմեա՛ լինձ մարդասէր.
զի գինն մեր արեան քո են։

Յորժամ զաղբիւրս ցամաքե-
ցուցանես, և զգնացս գետոց
դադարեցուցանես, զծովու
ջրոյն զանբաւութի՟ սպառեցու-
ցանես, զլուսաւորս խաւա-
րեցուցանես. փողն ահագին
ընդ տիեզերս ա՟մ հնչէ, և ըզ-
մեռեալսն զա՟մ զարթուցանէ,
և զն՟ս ա՟մ դողացուցանէ, և
արարածք ա՟մ յարուցե՟լ կան
առ՟ջի ատ՟ենին քո։ Յայնժամ
դնես զդատաստանական աթոռ քո,
և ընդ քեզ բազմեցուցանես
զերկոտասան առաքե՟լսն։ Մ՟նա

չառ

չար զմտատանջանս դատես, և
յամենեցունց արդարութիւն պա-
հանջես. զկամարարս քո պատ-
ուես, և զապստամբեալսն 'ի
ձայնէ կոչման քո՛ պատժես, և
զարդարսն փառաւորես. զմեր
տկարութիւն և զմեր մեղսն պա-
կեա, զիմաստուն տր կուսան-
սըն զարդարես. և յիմար կու-
սանացն զառագաստին դուռն
փակես, և 'ի փառացն և յե-
րանութեանց հալածես. զոչխարսն
քո ընտրես, և զայծիսն 'ի քէն
'ի բաց մերժես. և 'ի գեհեանն

ու

առաքես, ուր լցուցանէ ա-
ջաց· և զառնագոյն կակղիծ ա-
հեղ տանջանաց· և հրեղինաց
չար որդանց թունաւորաց
կատաղեացն՝ կրծուածն տառապանաց·
139 Որդ՝ գթա՛ և լուր յայն-
ժամ մարդասէր Տր և բա-
րերար փրկիչ իմ յս քս, և
ողորմութ̃ քով գթասցիս 'ի հա-
գիս ննջեցելոց մերոց՝ որք հա-
ւատով 'ի քեզ ննջեցին· զորս
յարուցեալ կացուցես առաջի
ահաւոր քո մեծի դատաստա-
նին՝ յայն տիեզերականն ահեղ
հրա

հրապարակէին։ Յորժամ յայտ
նեն գործք բարւոյ և չարի ան-
Թաքչելի 'ի մէջ տանենին յայնմ
աւուր ահեղի՝ Թողութի՛ շնոր-
հեա՛ յուսացելոց քոց, որք յա
նուն քո տր՝ ննջեցին յերկրի,
զոր գնեցեր պատուական ա-
րեամբդ քո։ Ջնջեա՛ զձե-
ռագիր ամ մկրտելոցս 'ի քեզ,
և Թո՛ղ զպարտիս յանցանաց ամ
հաւատացելոց զկամայից և
զակամայից, ընդ աջմէ քումմէ
դասեա՛, և զերանական զձայնն
'ի լսելիս ամ հաւատացելոց ա-

 ւե

ւետարանեան ասելով, եկայք
օրհնեալք Հօր իմոյ՝ ժառան-
գեցէք զյաւիտենից բարութիւնն։
140 Տէր՝ Տէր իմ և Աստուած իմ Յի-
սուս Քրիստոս՝ բարերար ողորմած և մար-
դասէր անոխակալ և անյիշա-
չար՝ ընկալ զաղօթս և զխնդ-
րուածս իմ. որով պաղատիմ
և հայցեմ՝ ի քէն վասն իմ և վասն
ամենայն հաւատացելոց, մի՛ դարձու-
ցաներ զերեսս քո՛ ի ծառայէս.
այլ խոնարհեա՛ յաղաչանս իմ,
և լո՛ւր ինձ մարդասէր. և ցո՛յց
յիս զառատողորմական քո մարդա-

սէր

սիրուեդ զողորմութի, և խնա_
յեա՛ 'ի մեղուցեալ ծառայս քո։
Եւ կարգեա՛ զիս ընդ աջմէ դա_
տուն, և մի՛ կացուցաներ 'ի
ձախմէ ընդ ուլոն՝ որք զայրա_
ցուցին զքեզ. և մի՛ պահան_
ջեր յինէն զանհամար պարտիս
յանցանաց իմոց։ Եւ մի՛ դա_
տապարտեր զմեղաւորս յայն_
ժամ, և մի՛ յայտնեսցին ծա_
ծուկք գործք անբարշտութե
իմոյ յանցանաց յանաչառ ա_
տենին՝ հրեշտակացն տեսա_
նողաց և հրեշտակապետացն և

 ամ

ամ ուեցքոց սիրողաց. այլ յաղ
թեալ 'ի քումմէ մարդասիրու
թենէդ արասցես այցելութի
մեղուցեալ ծառայիս քո. և մի՛ ըս
չար գործոց իմոց հատուսցես
ինձ։ Նաև մի՛ հրամայեր կապել
ոտիւք և ձեռօք հանել 'ի խա-
ւարն արտաքին, ուր լալ ա-
չաց է և կրճտել ատամանց.
այլ ըստ քում գթութեդ և բա
րերարութեդ և անյիշաչարու-
թեդ՝ ողորմեա՛ ինձ բազմա-
մեղիս։ Յայնժամ աւուր զերծո՛
զիս յամօթոյն յաւիտենից, և

փրկ

փրկեա՛ զիս յանվախճան տան-
ջանացն, ազատեա՛ զիս յաննե-
րելի պատուհասիցն, և բա՛ց
ինձ զդուռն ողորմութե՟ քո, և
մի՛ փակեր զդուռն արքայութե՟
տ՟ր իմ տ՟ր՝ ա՟ծ իմ ա՟ծ յ՟ս ք՟ս։
Արժանի՛ արա զիս զանար-
ժանս յաւուրն յայնմիկ երա-
նութե՟ց և անապականութե՟ պար-
գևաց լուսոյ, և անսպառ յա-
ւիտենից ուրախութե՟ց, և բա-
րեաց հաստատչեանց աւ՟ցն և ար-
դարոցն, և զձայնս երանել՟եցն
վայելել միշտ։ Ոչ ի մերոց ար-

 ժա

ժամանակս յառաջագաստ անմահ
փեսայիդ. և ժառանգեցից զանձն
պատ. բարիսն ընդ ամ սրբս քո
մաքուր և յստակ և սրբ սրտիւ
և համարձակ երեսօք: Անհատ
տեսից զքեզ ընդ հրեշտակս,
և ընդ սրբ սիրողս վայելեցից
զանհաս զանճառելին. և զա-
նեզր լոյս Երրորդութեան՝ գո-
հանալով. և զուգահաւասար
արասցես ընդ սրբս քո յօրհ-
նաբանութիւն միշտ արժանապէս,
հանապազ ամ այժմն անստուեր
լուսովդ քո պայծառացեալ: Ա-

ան

անդադար երգով փառաւո-
րեցից զամենասուրբ Երրորդու-
թիւն, այժմ և յաւիտեանս յա-
ւիտենից. Ամէն:

Աղօթք Շնորհալւոյն սրբոյն Ներսէսի Ասացեալ առ Տէր Աստուած.

ՏԷՐ Աստուած զօրութեանց, աղա-
չեմ զքո բարերարու-
թիւնդ, ժտեմ և հայցեմ 'ի
քէն, տուր ինձ տապան ապ-
րեցուցիչ, որպէս Նոյին. ապրեցո՛
զիս 'ի հրեղէն ծովէն և յան-
դընդային հրահոսանացն, յան-

չէջ արգելանէն և յանհնարին
վտանգիցն։ Ո՜ է դու ես տր
ած՝ որ զբանող ածային ծած-
կեցեր և՛ի ծառայական կերպս
իջեր վս իմ. զլէ զնէ՛ ի քերխս ա-
ռեր և ապտակ ՛ի ծնօտս ըն-
կալար։ Նու այժմ աղաչեմ ըզ-
քեզ՝ ազատեա՛ զիս ՛ի դառն
ծառայութէն սանյի. զի յոր-
ժամ զձեռս իմ ՛ի վեր ունե-
լով աղօթեմ, անօրէնն սատնայ
խաբէ և ունայն հանէ զիս ՛ի
յաղօթից իմոց։ Տո՛ւր ինձ ա̃ծ
բերող ամուր. և կորզեա՛ զիս

յա

յաւիտենական որ հանապազ կա-
մի կլանել զիս ։ Ո՛վ է ընդ այն,
ամենեքեան փառաւորեցից ՚ի բար-
ձրաձայնս զՀայր և զՈրդի և ս͞բ
Հոգին, այժմ և միշտ և յա-
ւիտեանս յաւիտենից . ամէն ։

Նորին Սրբոյն Ներսեսի Շնորհալւոյ դէս դէս Հայցուածոյք ։

Տէր մեր յ͞ս ք͞ս արարիչ
երկնի և երկրի, իշ-
խան կենաց և մահու, դատա-
ւոր կենդանեաց և մեռելոց ։

Դո՛ւ ա՛ծ յոյս և ապաւէն հո-
գւոյս իմոյ՝ քեզ խոնարհեցու-
ցանեմ զերկրպագութիւն և մա-
տուցանեմ զփառաբանութի՛ւն
մաղթանաւ: Լո՛ւր պա՛րգևիչ
հայցուածոց իմոց՝ որ միայն-
ես առանց մեղաց, որ միայն-
ես Տր և՝ ի խոցս հնգացեալ որ մի-
այն ես գթած և ողորմած:
Ողորմեա՛ ինձ ա՛ծ ըստ մեծի ո-
ղորմութե՛ քում, և ըստ բազում
գթութե քում քաւեա՛ զանօ-
րէնութիւնս իմ:
Ստեղծիչ իմ ողորմեա՛ ինձ և

օրհնեա զիս, երևեցո զերեսս
քո առ իս և հաշտեա ընդ իս։
Ողորմեցուցիչ իմ դարձ առ իս
և երևեցո զերեսս քո և յիշեա
զիս յարքայութեան քում։ Դարձ
առ իս Աստուած փրկիչ իմ, և դարձո
զբարկութիւն քո յինէն։
Մի՛ յաւիտեան բարկանար
ինձ, և մի՛ դարձուցաներ զե-
րեսս քո յինէն։ Մի՛ բարկութեամբ
քով խրատեր զիս, և մի՛ սրտ-
մտութեամբ քով յանդիմաներ զիս։
Մի՛ յաւիտեան բարկանար
ինձ, և մի՛ յիշեր զչարիս իմ,
և

և մի՛ պարտաւորեր զիս Տէր ի-
մում անօրէնութեանս: Մի՛ իս-
պառ բարկանար ինձ, և մի՛ յա-
ւիտեան պահեր ոխս: Մի՛ Տէր
մեղաց իմոց առներ, և մի՛ Տէր
անօրէնութեանս իմում հատուցա-
ներ ինձ: Մի՛ ընկենուր զիս
յերեսաց քոց, և մի՛ խնդրեր
զվրէժ յանցանաց իմոց, և մի՛
դատապարտեր զիս. զի ես ին-
ձէն գիտեմ՝ որ անուղղայ եմ
և յանցաւոր 'ի մանկութենէ, և
անպիտոյխանի եմ յամի: Ո՛վ Տէ
ր ու դատաւոր հզօր և անախ-
կալ,

կաղ, որ զկանգնեալն թողեր ա֊
նառակ որդւոյն, թող եւ ինձ
զպարտիս մեղուցե̃լ եւ անօրի
նե̃լ քո ծառ̃այիս: Քանզի քո
առատ բարերարութ̃ին յայն֊
ժամ երեւեսցի, յորժ̃մ ինձ ո֊
ղորմիս՝ որ չեմ արժանի ողոր
մութե̃ քում, յորժամ յիս ցու֊
ցանես զերկայնմտութե̃ քո՝ որ
արժանի եմ բիւրուց տանջա
նաց · զի զա̃մ աւուրս իմ ա֊
նառակութե̃ անցուցի եւ ոչ կա
ցի 'ի հրամանի քում:
Տէր՝ քաղցրացի՛ր ինձ բարի

եւ

և քաղցր Թագաւոր, և հաշ
տեա՛ց ընդ բազմամեղիս, և մի՛
դարձուցաներ զերեսս քո յի
նէն, և մի՛ խոտորեր բարկութե
՚ն ծառայէ քումմէ։ Մի՛ հայեր
յանհնազանդութիւն իմ և՚ի պղ
ղերգութիւն։ Մի՛ անարգեր զիս
և մի՛ Թողուր զիս, և մի՛ ընդ-
վայր հարկաներ զիս. զի Թէ-
պէտ ես զտաճար հոգւոյդ սրբոյ
ապականեցի իմով ծուլութեամբ
և անառակ գնացիւքս. այլ դու
գԹա՛ յիս ստեղծի՛չ իմ ողոր-
մած և անյիշաչար, և մի՛ ապա

կա

կամէր զհոգի իմ գեհենամա–
ռանգ. պատժամբ յաւիտենակա–
նաւ: Այլ գթութեամբ մարդա–
սիրութեան՝ երկայնամիտ լեր ա–
ռ իս. և ներեա յանցանաց իմոց:
Եւ շնորհեա ինձ ժամանակ ա–
պաշխարութեան և զղջման ար–
տասուաց, և տուր իմաստութի՛
խորհել զօրէնս քո՝ խօսել և՝ ի
գիշերի. գործել զբարիս և
առնել զարդարութիւն առաջի
երեսաց քոց:

Հաւատամ առ քեզ տէր
զայս իմ բոլորով սրտիւ իմով.

կար

կարդամ առ քեզ քո՛ ած միա-
ծին որդի ոյ՝ կերպարան ա-
նեղծին և համագոյ սբ հոգւոյն։
Որ յաղթել’ի մարդասիրու-
թենէդ քումմէ, կամաւ խո-
նարհեցար յանձառ փառացդ
և առեր զծռյի կերպարան.
և անպարտակիցդ՝ յաղագս դա-
տապարտութե մերոյ համբերե-
ցեր, մինչև զչարչարանս խա-
չի և մահու յանձն առեր վս
փրկութե ստեղծուածոց քոց։
Արդ՝ որ զայնպիսի սէր ու-
նիս առ ազգս մարդկան՝ և

 կա

կամիս, զի ա̄մ մարդ կեցցէ և 'ի
գիտութի̄ ճշմարտութե̄ եկեսցէ,
գթա՛ և յիս 'ի բազմամեղս գ֊
թած և մարդասէր տ̄ր. և կա
մեցո՛ց ընդ իմ փրկութի̄ն և ա֊
րա՛ ինձ ողորմութի̄ եղկելոյս
և թշուառականիս, որ առա֊
ւել վիրաւորել եմ և աղտեղե֊
լի քան զա̄մ մարդիկ. Ու ո՛չ
և մի օր սիրեցի զքեզ 'ի բո֊
լոր սրտէ իմմէ, և ո՛չ մի ժամ
յա̄մ զօրութե̄ իմմէ պահեցի զ֊
պատուիրանս քո. այլ պղծեր֊
գութ̄ և զբօսանօք անցուցի

զա

զաւուրս իմ. և աղտեղի խոր-
հրդովք անցուցի զամենայն կեանս իմ։
Աւուրք իմ պակասեցան և ա-
նօրէնութիւնք իմ բարձրացան.
և ոչ գոյ ինձ յոյս փրկութեան և
տեղի ապաւինի. բայց միայն
յուսացեալ եմ ՚ի քո բարերա-
րութեանդ, և ապաւինեալ յառատ
ողորմութեանդ.

Ես արդ՝ անկեալ բղխմամբ
արտասուաց աղաչեմ զքեզ.
պաղատիմ մինչչև եմ կորու-
սեալ. և մինչչև է ժամանակ
դարձի իմոյ հասեալ. շնորհեա́
ինձ

ինձ ապաշխարութիւն. և յառաջ
քան զվախճան արձակեա՛ զիս
՚ի կապանաց մեղաց իմոց. և
անուանե՛ս արա զանթիւս անօրէ
նութիւնս իմ։

Որ միայն բարութեանց ես տէր, և
իշխանող ես թողուլ զմեղս՝
ծածկեա՛ զամենայն անօրէնութիւնս իմ
քոյով մեծութեամբդ. և մխիթա-
րեա՛ զվշտագնեալ և զտառապե-
եալ հոգի իմ։ Եւ արժանա-
ւորեա՛ զիս յայսմ հետէ ըստ
կամաց քոց քաղաքավարել զայլ
ևս պանդխտութեան իմոյ ժամա-

նակս․ եթէ չկամիմ, բռնադա
տեա զիս․ և մի՛ թողուր 'ի
կամս անձին իմոյ, մինչև տա
րեալ հաստատեսցես յօթևանս ար
քայութեան երկնից։

Լուր տէր աղօթից անարժան
ծառայիս քո, և պաղատանաց
իմոց ունկնդիր լեր։ Որ ասացեր
թէ՝ հայցեցէք և գտջիք․ բաղ
խեցէք և բացցի ձեզ։ Նո
յնժամ բաց ինձ տէր զդուռն
ողորմութեան՝ որ ողբալով կար
դամ առ քեզ․ և միանգամս առ
նէր զաղաչանս մեղուցելան
ձին

ձին իմոյ՝ որ ոչ եկիր կոչել
զարդարս. այլ՝ զմեղաւորս յա
պաշխարութի̃։

Որդի՝ խոնարհեալ անձամբ,
բեկեալ սրտիւ, և ամօթալից
երեսօք, անկանիմ առաջի քո.
չեմ արժանի կոչիլ որդի քո վ̃ս
ապականել̃ վարուց իմոց. և ոչ
անուանել զանուն քո դարշ
և աղտեղի բերանով իմով։

Այլ համարձակիմ ՚ի գթութ̃ի
քո. զի գիտեմ զքեզ քաղցր
և անոխակալ, բազմախնամ և
երկայնամիտ առ արարածս քո.

և

և յաղագս այսորիկ ժուժելով
պաղատիմ առ քեզ։ Նաև յոյժ
քան զընկնիլ ատենին աղաչեմ,
և նախ քան զփակիլ դրանն ա-
պաշխարու՟ե և հատանիլ ան-
դարձ վճռին՝ զարտասուս իմ
արկանեմ առաջի անոխակալ
գթու՟եդ քո ողորմած տ՟ր, եր-
կայնամիտ քաղցր և անյիշաչար։
Մ՛ի ը՟դ քանքարաթաղիցն դա-
տապարտեր զիս, և մ՛ի ը՟դ յի-
մար կուսանսն փակեր ինձ ըզ-
դուռն արքայու՟ե քո։ Մ՛ի
ը՟դ չար և վատ ծառայիցն զիս

 ծակ

լծակցեր . եւ մի՛ ընդ հերձուա-
ծողսն դներ զբաժին իմ։
Մի՛ ընդ պոռնիկսն եւ ը̄ չա-
րագործսն կորուսաներ զիս,
եւ մի՛ ընդ ախտաւորսն եւ ընդ
շաղախեալսն հողեղով հաներ
զիս ՚ի կենաց։ Այլ զերծո՛ զիս
յանզերծ տանջանացն եւ ապ-
րեցո՛ յանհանգիստ ալէկոծու-
թեանցն։ Փրկեա՛ մնամս ՚ի
մահուանէ . եւ ազատեա՛ ՚ի յաւի-
տենական ամօթոյն . զերծո՛ ՚ի
մշտո լալոյն եւ ՚ի հանապազորդ-
ողբալոյն։

Մի՛ մերժեր զիս 'ի քո դա-
սուցն, և մի՛ տարագիր առներ
յերանաւէտ կենացն: Մի՛ ան-
բաժին համարեր զիս 'ի հայրենի
ժառանգութենէն, և մի՛ զրկեր զիս
յերկնաւոր հարսանեացն:
Մի՛ կարօտ պահեր զիս 'ի քո
անճառելի տեսութենէդ. այլ շը-
նորհեա՛ ինձ ըստ արժանաւորացն,
և ընդ կատարելոց ոգւոցն, վերա-
նալ լուսեղէն ամպօք ընդ ա-
ռաջ քո յօդս. և պարգևեսցես և
աջակողմեանն կալ առաջի քո:
Նաև վասն քո փառաւորել հզօր

 և

եւ ահեղ Թագաւորութե͞դ, մի մտաներ ՚ի դատաստան ը͞ն ծառայի քո․ եւ մի հատուցաներ ինձ ըստ իմում անօրէնութե͞ս․ եւ մի ամաչեցուցաներ զիս առաջի անթիւ եւ ահաւոր բանակաց քոց։ Այլ ողորմեա՛ ինձ, զի ո՛չ ոք է հակառակ քեզ, եւ պարգեւեա՛ ինձ զարքայութի͞դ։ Ընդ ս͞բս քո դասեա՛ եւ ընդ արդարսն պսակեա՛, ընդ սիրելիս քո օրհնեա՛ եւ ընդ կամարարս կամաց քոց ՚ի յարքայութե͞դ ուրախութի͞ն ուրախացո՛։ Նու

անաստասապարգ և փառօքդ վա-
ռաւորեալ զնա տ՟ր ՚ի լուսեղէն
երամսն արդարոց՝ ընդ նոսին
հանգչել ՚ի վերինն երուսա-
ղէմ յանստասանէր և յանձկալէց
ուրախութեանդ։ Օ՛ ե՛ր ընդ նոսին հա-
մաձայնել փառաւորեցից զամե-
նայն Երրորդութիւնդ. այժմ և
միշտ և յ՟տես յաւիտենս'' ամէն։

Աղօթք՝ ցուրծոց ցուրտացոյն անձինքն ու
Ասացեալ սրբոյն Գրիգորի լուսաւո''։

Օրհնեալ ես մարդասիրու-
թեանդ քո տ՟ր իմ և փրկ-

կեց։ Յս Քս ընդէ՞ր լքանես
զիս. դու միայն ես ապաւէն մե-
ղաց. և անուանս քո զանսահմանե-
լին և զմարդասիրութիւնն ցու-
ցանես. գԹա՛ յիս, վ͞ս զի դու
ես միայն մարդասէր։ Ողորմե-
ցի՛ զիս զանձկեալս ՚ի մեղս. զի
դու միայն ես ապաւէն մեղաց։
Հան զիս ՚ի տղմոյ անօրէնութ͞ե
իմոյ. զի մի՛ ընկղմեցայց յաւի-
տեանս յաւիտենից։ Փրկեա՛
զիս ՚ի Թշնամեաց իմոց. քան-
զի ահա՛ իբրև զառիւծ գոչէ
և մռնչէ կամելով կլանել զիս։

Արդ տէ՛ր իմ փառաւորեա՛լ ըն-
դ փառաւորութիւնս քո. և կործա-
նեա՛ զզօրութիւնս. երկիցեն և
խաւարեսցին յերեսաց քոց։ քան-
զի անկար է. և ոչ ումեք զօրութիւն
կալ առաջի քո տէ՛ր. և ոչ առաջի
երեսաց սիրողաց քոց։ Տեառ-
նէ զզօրութիւն նշանի խաչի քո
տէ՛ր և զարհուրի. և ամաչելով
՚ի բա՛ց հեռանայ յայնցանէ՝ որք
կարդան առ քեզ։ Այժմ տէ՛ր
կեցո՛ և ապրեցո՛ զխօսելս զի ՚ի
քեզ ապաւինեցայ. հա՛ն ՚ի նե-
ղութենէ զանձն իմ. զի մի իսպառ

կո

կորուսցէ զիս նենգաւորն որ
մարմնոյն ընդ իս ծածուկ հնա
րիւք։ Որ խորհրդոց ես տր̄՝
և քննես զսիրտս և զերիկա-
մունս՝ որպէս զսիրտ իմ և ըզ
խորհուրդս ՚ի զազրէ և ՚ի պղծ-
խորհրդոց․ զի մի խոցեալ կո-
րեայց ՚ի յաւիտենական կո-
րուստն։ Որ կարող ես տ̄մի,
ողորմեա՛ ինձ ա̄ծ իմ․ տո՛ւր
շնորհ արտասուաց մեղուցել
հոգւոյս․ որ զի լուացից ըզ
բազմութի̄ մեղացս․ զի ապրե-
ցայց ՚ի ձեռաց անողորմ հրեշ-

տա

տակաց՝ որ արկանեն զամբա-
րիշտսն ՚ի հուր գեհենին. Ե-
րանի թէ լայի հանապազ ա-
ղաչելով զքեզ ա՛ծ՝ զի մի ա-
նարժան գտայց ՚ի ժամուն յոր
ժամ գայցես. և մի լուայց զա-
հաւոր զձայնն զայն, թէ երթ
՚ի բաց մշակք անիրաւութե՛ ոչ
գիտեմ ուստի՛ էք.

Ա՛ծ բարձրեալ միայն տանից
մեղաց. շնորհեա՛ ինձ մեղաւո-
րիս յաւուր յայնմիկ զբազում
գթութի՛ քո. զի մի յայտնեսցին
ծածուկ ամբարշտութի՛ք իմ ա-

ռա

ռաջի տեսողաց հրեշտակաց և
հրեշտակապետաց, մարգարէ-
ից առաքելոց և արդարոց քոց։
Ո՛վ ապրեցո՛ զիս զամբարիշտս
շնորհօք ողորմութեան քո։ Ընկալ
զիս 'ի դրախտն փափկութեան ընդ
կատարելոց արդարոցն։ Ընկա՛լ
զաղօթս մեղուցելոյ ծառայիս քո
բարեխօսութեամբ սրբոցն՝ որք հաճոյ
եղեն քեզ, յա՛ Քրիստոս Աստուած մեր։
Ու քեզ ընդ հօր և սրբոյ հո-
գւոյդ փառք յաւիտեանս յա-
ւիտենից. ամէն։

 Ողոր

Աղօթք՝ Նորին սրբոյն Գրիգորի մերոյ Լուսաւորչին։

Աղաչեմ զքեզ՝ փրկիչ Տէր քո, հայեաց յիս եւ ողորմեա՛ ինձ, փրկեա՛ զիս ՚ի բազմաց անօրէնութեանց իմոց. քանզի անարգեցի զամենայն բարիսն՝ զոր արարեր յիս ՚ի մանկութենէ իմմէ։ Օ ես զանխամերս պարգեւաս եւ զանխիմաստս արարեր անօթ լի՛ զխոսութե̃. յանձնեաց յիս շնորհն քո՛ եւ լցոյց զքաղց իմ, եւ զծարաւ իմ զովացոյց. եւ լուսաւորեաց զխաւարեալ միտս

իմ

իմ, և ժողովեաց 'ի մոլորութ՟ե
զխորհուրդս իմ, և ելից 'ի
ծոց իմ։ Ա՛յժմ երկիրպագա-
նեմ և աղաչեմ, անձկանիմ խոս-
տովանելով և հայցեմ 'ի քում
մէ բարերարութ՟ենդ ․ կատարեա՛
յիս զխոստումն շնորհի քո և
պահեա՛ զիս 'ի գանձի քում․
զի դարձեալ տացես ինձ յա-
ւուրն յայնմիկ։

Մ`ի՛ բարկանար ինձ մա՛րդա-
սէր ․ զի ո՛չ հանդուրժեմ
սպառնալեաց քոց․ յաղագս այ-
սորիկ աղաչեմ ժտելով զի ա-

 ռա

տաւել քան զչափն յանձանեց
յիս · վա՛ զի ընդոս իմ ակա-
րացաւ ոչ կարելով խօսել ըղ
ձորհեն քումմէ , հեռացան և
միտք իմ ոչ բերելով զբազ-
մութիւն աւելաց նոր։

Աերպարան և ձանձրոյթ օրհ
նելոյ հօրդ` դադարեցո՛ աա-
իս ՚ի հառաչանաց նոր · զի իբրև
զհուր բորբոքեալ բոցակիզէ
զերիկամունս իմ և զսիրտ իմ։

Ո՞նդ դարձել պարգևեա՛ ինձ
զնա և կեցո՛ զիս յարքայութե
քում · մի՛ յիշեր զանօրէնութիւ

 իմ,

իմ, յանդգնիմ, հայցեմ, տուր ինձ զխնդրուածս իմ, և արա օժտեանս գոհնել հարբ քո յաւուր յայտնութե: Շնորհեա ինձ քո զհայցուածս իմ. զի դու միայն ես տուօղ կենաց իմոց: Եւ քեզ փառք յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն.

Սրբոյն Աթենոսի և Սրբոյն Թեքղեայ Նահատակի Առաքելահաւասարուհւոյ:

Եւ արդ՝ հրաժարելով ՚ի սատնյէ և յամ խաբէութե նոր, ՚ի պատրանաց նոր, ՚ի գնացից

նոր,

նոր, և ՚ի պաշտօնէից նոր և ՚ի հր
րեշտակաց նոր, եկել առաջի նր
եկեղեցւոյ՝ խոստովանիմ և
հաւատամ զհայր անսկիզբն, զոր
դին միածին ծնունդ ՚ի հօրէ.
և զսբ հոգին բղխումն ՚ի հօրէ.
երեք անձամբ և մի բնութբ և
մի ածութբ, անշփոթ միաւո-
րութբ: Եւ զանճառ տնօրէ-
նութի մարդացելոյ բանին այ:
Եւ արդ՝ ես գերիս և արատաւ
որելս և որքան բան զօրէ
դարձելիս՝ մեղայ ամենասբ
երրորդութեն հօր և որդւոյ և

հո

հոգւոյն մերոյ։ Մ՛եղայ և սըր
բուհւոյ ա՛ծածնին և արդոց
հրեշտակաց և ա՛մ ընտրելոց
մե՛րց դասուց։ Մ՛եղայ և մե՛ր
մարմնոյն քո և պաշտելի ա-
րեանն․ խմանալեան և՚ի ղղա
լիսս, անտեղեալ մտածութ՛բ անե
րեւոյթ սխալանօք․ անձնախա
ւարույթն այլանդակ խորհրդով։
Մ՛եղայ մեղայ և հոգւովս և
մարմնովս և միտօքս, և բանիւ
և գործով և գիտութ՛բ և ան-
գիտութ՛բ կամաւ և ակամայ։
Եւ ա՛մ մարմնովս, ձ՛կ ե յօժ-

ուա

ուռածուլքս , երկոտասան ան-
դամօքս , և զգայութբ̃քս · Աչօքս
արատ հայելով , և զա̃մ գե-
ղեցկութի նկարացն զննելով , և
զվատթարութին տեսանելով : Ական
ջօքս՝ չարիս ունկնդրելով · և
ա̃մ քաղցրաձայնութ̃ե : Հոտոտե
լեօքս՝ զանուշ հոտոն առնելով
և զա̃մ անուշահոտութիւ : Բե-
րանովս՝ զհամադամ քաղցրու-
թիւն ճաշակելով , և զխառ-
նակ և զանմաքս՝ անզգուշութ̃ :
Ձեռօքս բաղում մեղս շօշա-
փելով : Ոտիւքս յանկապաշտա̃

ու

տեղիս գնալով։ Մեղայ ա՟յ
մեղայ և վեց շարժմամբս 'ի
վեր հպարտութ՟ե, 'ի վայր տրտ
մութ՟ե։ Յառաջ յանդգնութ՟ե,
յետուստ սրտմտութ՟ե։ Յաջ
հոգեկան մեղօք, 'ի ձախ մար
մնական մեղօք։ Մեղայ և
տասն պատուիրանացն ա՟յ՝ յանձ֊
նառականին և հրաժարակա֊
նին. զյանձնառականն չեմ կա
տարել. և զհրաժարականն եմ
արարեալ։ Մեղուցեալ եմ ա՟յ
և հոգևորական կնիքս, հա֊
սարակ կզայութ՟ես և միօքս. և

 ա՟մ

ամ չփոխմանց հեռանելով, և
ամբողջելով զնա՝ 'ի յամծ ահաճոյ
հանդարտութէն հեռացել եմ։
Նոյ արդեւս խաւարամած լի-
նելով է մահու չափ մեղօք մո-
լորեալ եմ։ Հպարտութբ, ամ-
բարտաւանութբ, ամբարհաւա-
ճութբ, գոռոզութբ, սնափառու-
թբ, փառասիրութբ, պատուա-
սիրութբ, զգեստասիրութբ, պճ-
նելով, անձնահաճելով, կեղ-
ծաւորելով, սուտ առաքինի
ձեւանալով, զաղօթս 'ի ցոյց
մարդկան առնելով, անարժա-

նա

Նուէ յեկեղեցի մտանելով, 'ի
խաչ և 'ի բուրվառ և յաւե-
տարան մերձենալով, և կար-
դալով: Մեղայ այ և Թիւր
խոստովանելով, և զմեղս պատ
ճառելով, խեթիւ և ատելութ
և անմաքուր վարուք և անսր
հոգւով զքս պատարագելով:
զմծ հայր հայհոյելով, զորդին
այ արհամարհելով, և զսբ հո-
գին Թշնամանելով, և զան-
բարկանալին ած 'ի բարկութի
շարժելով 'ի վր մր և մարդ-
կան: Ո՜հ որ յերկնելեան ած ու-

պաշտ և աղօթօղ և պահեցօղ
և՛ ի ծածուկ Թերահաւատ և
ծոյլ, և յիմար բարեաց ունայն։
Երանելին հուսան, և՛ ի ծա-
ծուկ փախչօտ։ Երանելին
ժիր, և՛ ի ծածուկ Թոյլ։ Երա-
նելին սուրբ, և՛ ի ծածուկ պիղծ։
Երանելին պարկեշտ՝ և՛ ի ծա
ծուկ ագահ։ Երանելին ո-
ղորմած, և՛ ի ծածուկ անողորմ։
Երանելին աղքատասէր՝ և՛ ի
ծածուկ աղքատատեաց։ Երա-
նելին առաքինի, և՛ ի ծա-
ծուկ պղերգ։ Երանելին գո-

վէլէն, և՛ի ծածուկ պարտաւէ
լէ։ Մ՛արդ՝ զմարդ ատեցից և զիմ
զմարդ թշնամեցից. երբէ ոչ եղբ
կայ և ոչ թշնի։ Մ՛եղուցել
եմ կարդեր զանձինս ըստ աղբարս
համարելով. և զայլս քամահե-
լով։ Զ՛ոտնս ոչ մեծա-
րելով. և հայհոյութբ մեղուցել
եմ այ. զանուն միայն սուրբ
քննեալ և ոչ զգործն. զորի-
նակն սուրբ և ոչ զճշմարտու-
թիւնն. քանզի եմ անպարտ-
կանութբ և անհպատակութբ կա-
լով զմահուան որն և զանուշա

զա

դատաստանին այ՛ և զղջմունց
անձն և զարքայութե՛ սէրն մո-
ռացայ՝ կամապաշտելով, հակա-
ռակելով, անհնազանդ լինե-
լով. ՚ի հեզութե՛ և ՚ի խոնար-
հութե՛ մոռացելով. զծերսն
չպատուելով. զծնօղսն չսիրե-
լով. ատահակութե՛ շրջելով, մե-
ղուցեալ եմ։

Մ՝եղայ այ՛ և բարկացողութե՛,
ցասմամբ, սրտմտութե՛, գաղա-
նաբար յարձակելով, և զեղ-
բարս խածանելով. կագ և կռ-
ռիւ առնելով, և վիճողք տա-

լով,

լով, ի չար կարծիս դատելով.
խռով կալով, սուտ հաշտութի
ւնելով. և զհօգիս իմ կո֊
րուսանելով, և բարս գազանի
ունելով, և զանձըն անասուն
անխնայ հարկանելով. ի մարդ֊
կան սիրոյն որոշելով, պատուակ
տուչն առնելով, բանսարկե֊
լով, խարդախելով, խորաման֊
կելով, երկմտելով, Թերահա֊
ւատելով. բազում արատունք
և նզովք հանելով. զուր և ա֊
նիրաւ զրպարտելով. քրթմնջե֊
լով, շողոմոգելով:

Մեղայ մեղայ մեղայ և նա-
խանձ ունելով. մախալով, դի-
մադարձելով, ոխակալութբ, ա-
տելութբ, քինահածութբ, չա-
րութբ, նենգելով, քամահելով.
զչարելով, սուտ վկայելով, բամ-
բասելով, և արհամարհելով զա-
ռաջնորդս եկեղեցեայ, և ըզ-
վարդապետս, և զծերս, և ըզ-
տղայս. և զայլոց իրաւն սուտ
առնելով, և զիմ սուտն իրաւ.
զայլոց փոքր մեղքն մեծ հա-
մարելով, և զիմ բազումս ծած-
կելով. զայլոց շիւղն գերան

 կար

կարծելով, և զինչ գերանն՝
շիւղ. զայլոց բարիսն՝ չար ասե-
լով, և զինչ չարն՝ բարի. զայ-
լոց լոյսն՝ խաւար տեսանելով,
և զինչ խաւարն՝ լոյս. զայլոց
առաքինութիւնն՝ մարդահաճութի
դատելով, և զինչ մարդահա-
ճութիւն՝ առաքինութի. և յան-
դուգն լինելով'ի մէջ բանից
անկանելով, լռելով. 'ի խոր-
տուց երկուս դարձուցանելով,
և առաջի ծերոց լռութե ոչ
կալով. և հրամանաց և բանից
նոցա՝ ոչ լսելով: Ուխտ դնելով
և

և ոչ կատարելով · և անդրաստա
թէ՛ ի խորս սրտմտութե անկա-
նելով · զպատուիրանս քո ար-
համարհելով · ոչ գրոց ուսմանն
չդնելով՝ ի սուտ հրեշտակէն խաբէ
չակնածելով · և՛ ի բարեաց թա-
փուր լինելով · ընդ չարաց խոր-
հելով · զբարեկամսն ատելով ·
զթշնամիսն չսիրելով, զպատ-
ւիրան քո չպահելով։ Ո՞ թէ՝ զոր-
քանութիւն ոճրոց կարացից յայտ
բերել՝ որ բազում են քան զա-
ւազ ծովու · քանզի մեղուցեալ
եմ քո և ապաշխարութե , արժա-

թա

Թանձրութեամբք, խաբելով, աւելի
առնելով և պակաս տալով, կա
շառառուելով, կծծելով գաղտ
գողանալով, յայտնի յափշտա‿
կելով, և զրկելով։ Ո՛ւելի ըմ‿
բռնելով, աղքատին չողորմե‿
լով, առ օտարսն չերթալով,
զգերեալս չփրկելով, զկարօ‿
տեալսն չդարմանելով, զհի‿
ւանդսն չտեսանելով, տկարին
չսպասաւորելով, զաղքատս ար
համարհելով, զհարուստսն գո‿
վելով, յաջողելոցն ծառայե‿
լով, ունեւորացն սուտ հաճոյի

 ու

առնելով, աչառելով, և մար-
դահաճոյ լինելով։ Սուտ եր-
դունելով, և զա̃ծ 'ի բարկութ̃ի
շարժելով։

Մեղայ մեղայ և քան զհող-
երկրի ծանրագոյն մեղայ։ քան-
զի մեղայ ա̃յ և Որկրամոլութ̃ե
'ի կերակուրս և յըմպելիս ցան-
կանալով. աւելչի առնլով և
անյագ ուտելով, զորովայնս
խճողելով. առանց ժամի և
ժամարձակի ճաշակելով. ըղ-
պահն արհամարհելով. ա-
ռանց մեծի հի̃ւանդութե զ?ի

 նին

նորին անիծելով · զմարմինսյս դար-
մանեն հոգալով · զորովայնս պաշ-
տելով, և խաչին քո Թշնամի
անուն անուանելով, և լուսաւորչին
կանոնաց աներես լինելով:
Մ`եղուցեալ եմ իմ տէր կար-
գիս՝ ծուլութեամբ և հեղգութեամբ,
անժուժկալ լինելով · տգի-
տանալով զուսումն ատելով,
դատարկ կենալով, զսուրբ գիրս
ոչ կարդալով, քնով դանդաղե-
լով, և՛ի ժամատեղն ծանրա-
նալով, արթուն ոչ կալով, և
պատմութեան սրբոց միտ ոչ դնե-
լով:

լով · բազմախօսութիւն ատեցելով·
սաղմոսաց անկանոն ոչ գտանելով · և
կամ ձեռնագործով յապաղե-
լով · յորանջելով · ձգտելով·
ձանձրանալով · յայս ոչ երկնչե-
լով · ՚ի հրապարակի նստելով
շատախօսս լինելով · ՚ի Թատերս
և ՚ի ծաղրս լկտեաց հեշտանա-
լով, և ծաղր առնելով:

Մ՝եղայ այ մեղայ՛ մեղայ և
պատուիրական խորհրդով · գե-
ձութբ, ագահութբ, բղջախո-
հութբ, վաւաշոտ ցանկութբ · զա
նազանս և զազիր խորհրդով ·
՚ի

՚ի գիշերի՛ և ՚ի տուընջեան զպէս
պէս կերպարանօք՝ քնով և արթ
նութ̃բ , և արտաքս հայելով. կա
տակերգելով , անամօթ լի
նելով. լրբելով, ցոփ խօսե
լով, և տռփական մարմնաշա
ժութ̃բ զմիտս աղտեղելով, առ
երգականս և առ արուեստականս.
առ անասնականն ապականէլ
խորհրդով մեղանչելով, և առ
ա̃մ մոլորական պատրանօք՝ ե
րազական փորձութ̃եց , քնոյ և
արթնութ̃ե որ ՚ի ժամու և ան
ժամու անկեալ է ՚ի վ̃ր իմ

 ա

ռապէլ հոգւոյս , զոր չարէն
յօժարութե մեղուցել եմ այ։
Եւ արդ՝ ահա յայտնել հրա-
պարակեցի զորպիսութի մեղաց
իմոց առաջի ոն և ապաշաւել
զղջացեալ եմ յոյժ , և եկել
՚ի խնդիր Թողութե սխալանաց
իմոց։ Եւ դու հայր մեր և տէր
տէր հայցեա զթողութին այ. և
շնորհեա քաւութի ինձ յոյս ,
հրամանաւն՝ զոր ունիս ՚ի քէ
այ։ Որում փառք և գոհութի և
պատիւ այժմ և՛։

Աղօթ.

Աղօթք գործելոյն ՚ի շնորհելումն ա-
պաշխարութեանն։

Ամենակալդ Տէր և անհասա-
նելի՝ բայց զայս սրբոյ
խորհրդ բանովին գիտացեալ քո՝ բա-
ռակաւն լինել գործածանալ զան-
ձամենէ քումդ․ գովել և փա-
ռաւորել զքեզ և արժանաւորս
գնալ ՚ի ճանապարհս քո։

Պահապանող արդար՝ երկայնա-
միտեան անխաս բազմամեղս քո-
յով մարդասիրութեամբ․ զի եղ-
կելի եմ մեղօք՝ զեղեալ անօ-
րէնութբ․ և զաղէր գիճութբ

զմարմինս իմ ապականեցի։ Որ
էիր յառաջ էականութբ̃ ա̃ծ ը̃
Հօր՝ ընդ մեզ հաճեցար բնա-
կիլ ընդ հողեղինացս, և ընդ
մարդկան շրջեցար ընդ մեղա-
ւորացս։ Թո՛ղ տ̃ր զմեղս իմ
և թեթևացո՛ զծանրութեա-
նս այս, ժամու յորում հայցեմ ՚ի քէն,
զի ժամանակ է ապաշխարութե̃։
՚Ի քէն հայցեմ բա՛զումողորմ
տ̃ր աղբիւր կենաց՝ լուսաւո-
րեա՛ զաչս սրտի իմոյ լուսով
գիտութե̃ քո։ Յո՛յս ն̃ի քո̃,
ծագումն անճառելւոյ լուսոյ,

 կեանք՝

կեանք՝ որոց սիրէն դքեզ, կե-
րակուր անապականելի, կենդա-
նուՏ յաւիտենից: Հրով հա-
գւոյդ Տր՝ հալեա՛ զպաղումն
ձմեռնացեալ սրտի իմոյ, որ ձու-
լեալ է եղկելի գործովք ա-
նօրէնութեն: Ուղղեա՛ քո ածա-
յին զօրութեմբ զանուղղայ խոր-
հուրդս իմ չար ուղեկանին
սատի կենացս: Ճրա՛գ ճշմար-
տութե և ճառագայթատու՝ մեր
կեա՛ յինէն զխաւար մթա-
ցեալ մեղացս: Ո՛ եղկելիս մե-
ղօք մերձեա՛ քո ածութեմբ յահա-

զինն աւուրն յայնմիկ ահեղ
մեծի դատաստանին։ Ո՜վ կեր
ծելոց նաւահանգիստ՝ և լիուի
ունայնացելոցս յարդարուէ և
ունողիս զանօրէնուի չար գոր
ծովք։ ՚Ի չարիս չարչարեալ է
անձն իմ. զի՞նչ արարից մե
ղուցեալ անձամբս. պէս պէս
ախտիւք պղծեցայ յանառա
կուէ. զրկեցայ ՚ի հայրենական
լուսոյն. ջնջեցի զձեռագիր
որդեգրուէ կենաց. ջեռուցի
զհուր յաւիտենականն։
Ամ սրտիւ կարդամ առ քեզ՝

ամենատէր գթած․ վտանգելոյս օգ-
նական․ վիրաւորելոյս բժիշկ, ան-
դի տառապելոյս․ կորուսելոյս
խնդրող, մոլորելոյս եւ գերելոյս
դարձուցիչ․ ապաւէն ամենեցուն
որք կարդան առ քեզ։ Տէր
տառապելոյս եւ տարակուսե-
լոյս․ գերելոյս ՚ի ատեան՝ զմեծ
քո ողորմութիւն։ Ահա հասել
եմ ՚ի դուռն մահու չարաչար
գործովք իմովք․ զայս իմ ՚ի
վեր համբառնամ առ բարձրեալ
տէրդ եւ բարերար․ հայցեմ ՚ի
քէն բա՛ց զդուռն ողորմութե-

ան

մեղուցելոյ հոգւոյ իմոյ․ որպէս բա-
ցեր աւազակին զդուռն դը-
րախտին քո․ և մի՛ ամօթալից
դարձուցաներ զիս ՚ի քո ա-
ռատ ողորմութենէ․ զի գին եմ
սրբոյ արեան քո․ կեցո՛ զիս և
ողորմեա՛ ինձ Աստուած․

Որ անեղ և անսկիզբն ես՝ անե-
ատեղծ և արարիչ ամենայն արարա-
ծոց, որ ոչ ոք տեսանել զքեզ
կարէ, և ոչ երկինք բովանդա-
կել կարեն․ ՚ի վեր ես քան զեր-
կինս և անճառ քան զծագս․
երևելեաց և աներևութից բո-

վանդակեալ են առաջի քո։ Դու՛ տիրես ամենայն եւ հրամանաւ քո կատարին ամ արարածք։ Դու՛ աղքատացուցանես եւ դու մեծացուցանես. դու սպանանես հարկանես եւ բժշկես։ Դու ես ած իմ եւ փրկիչ վտանգելոյս ի սմանէ. առողջացուցիչ հիւանդիս մեղօք. ընդունօղ աղօթից եւ կատարիչ խնդրուածաց։ Նայեա՛ տէ՛ր ի պաղատանս իմ եւ ընկալ զիս մարդասիրութեամբ քո։

Մի՛ բարկութեամբ քո խրատեր

զիս.

զիս · և մի՛ սրտմտութե քո յան-
դիմանեսցես զիս · զի դու ես տր
և արարիչ · հայր և ստեղծիչ:
և ես առ ո՛վ երթիցեմ, զի օգ-
նութի իմ ՚ի քէն է: Հայեաց ՚ի
պաղատանս իմ · և ընկա՛լ զիս
մարդասիրութե քո · զի քեզ մե-
ղայ և զքեզ աղաչեմ և զքեզ
խոստովանիմ: Մեղա՛յ յերկինս
և առաջի քո · մի՛ ընդ դատելոցն
տանջեր զիս · և մի՛ ընդ դա-
տապարտելոցն պատուհասեր:
Այլ ըստ կամարարաց կամաց քոց
ընկալցիս · և ըստ պահօղս պա-

ուէի

ու՛խրանաց քոց պահեա՛ զիս .
զի թէ առանց ներելոյ զբա‿
զում յանցանս իմ քննես , ա‿
պա ընդունայն է ինձ խոս‿
տումն յարութեան . և հուր գե‿
հենին է ինձ ժառանգութիւն . և
եթէ զդատարկաբանութիւնս իմ
և զանձեալ զայլ անօրէնութիւնս
իմ խորհրդեացս յիշես , ապա
երանեմ չեղելոցն յորովայնէ ։
Հայեա՛ տէ՛ր ի պաղատանս իմ և
ընկա՛լ զիս մարդասիրութեդ քո ։
Ողորմեա՛ ինձ որ քանանա‿
ցւոյն , որ պոռնկին , որ մաք‿ սա

սաւորին. և գթա՛ յիս որ՟պ յա-
նառակ որդին. և որ՟պ աւազա-
կին՝ շնորհեա՛ բազում յանցա-
նաց իմոց զթողութ՟ի: Ընկա՛լ
զիս որ՟պ զհայհոյիչսն և զհա-
լածիչսն. փարատեցո՛ զխաւար
մեղաց յաչաց իմոց: Բա՛ց զաչս
իմ զլցեալս երկրայինն ցանկու-
թ՟ե՝ երկնայինն լուսովդ. և
բժշկեա՛ զվիրաւորեալ լեզուս
իմ 'ի բամբասանաց: Սրբեա՛
զսիրտ իմ 'ի չար և 'ի պիղծ
խորհրդոց, վ՟ս զի քեզ ցան-
կամ ամ՟ն իմոյ բարեբանիմ և

բազ

բազմագութի իմոյ արարչիդ։
Մի՛ յաւիտենական ամօթոյն
ամաչեցուցաներ զիս. և մի՛ ա-
հեղ դատաստանաւն դողացու-
ցաներ։ Մի՛ արկեր զերանին հրա-
պարակաւն զիս յանդիմաներ.
և մի՛ ամենեքեան լի տանջանացն մատա-
ներ։ Մի՛ տանջալի հրոյն պա-
տուհասեր. այլ փրկեա՛ զիս ՚ի
հրացեալ հնոցէն, ՚ի հրահոսել
գետոցն և յորդանացն չարութե-
նեից. ՚ի հանապազորդ նեղութէն
և ՚ի կործանել տառապանացն։ Եւ
բնակեցո՛ զիս ընդ կամաւորս

կամաց քոց՝ յանանցկան կենան։
Զի քրի նորային արժանի եղեց
գոհանալով փառաւորել զՀայր
և զՈրդի և զսբ հոգին յաւիտենս

Զ օրհնութ Սաղմոսին ո̄էն Պարզեւ
րն նորընծայ հրեշտակացն վոր
գուղերի վն̄ աղեանն ան̄ն վերացին
ան̄ց հնծութեն, եւ հրացեն ուրո_
մութենենն։ Կոչում։ Զե

Սրբազան արդար Ծառա_
ղայթ օրհնեալ։ Լուսոյ
կերպարան։ փափագ անձկալե։
բարձրեալ անքննելին։ զօրեղ ան_
պատուել։ բարւոյ բերկրութի։

 յու

յուսոյ տեսութ՟ի · գովել երկ-
նաւոր · Թագաւոր փառ՟աց · ք՟ս
արարիչ · խոստովանել կեանք ։

Նա արդ՝ զԹերութ՟ի վրիպա-
նաց բազմախառն ձայնի եղկե-
լոյս՝ ամենապօրդ բանիւ լցել՝
մատուցեմ յաղերս հաճու՟ե
հօր քում բարձրելոյ · որ վ՟ս
իմ՝ ի փորձ եկիր անիծից , կեր
պարանել զիմ նմանութ՟ի , ամե-
նեւ իմ կենաց օրհնութ՟ի · վերնոց
և ներքնոց բարեխնամող ատե-
սուչ համայնից · զի Թէ յանձն
առեր մեռ՟նել վ՟ս իմ անձն և

որ

որ բոլորեցուն , որչափ հա-
ճեցիս առնել և այժմ վտան-
գաւորս կրեց կարեկցել , զի իմ
պարտաւորիս միշտ աղօթելով
աղաչկցաւ մարմնոյդ՝ առելոյ ՚ի
մէնջ՝ առ համանապատուհանդ քո հայր :
Ես վն արեանդ պատուակա-
նի միշտ մատուցելոյ ՚ի հաճու ի
կամաց առաքչիդ , բարձցին
վտանգք մեղուցել զանպարտե-
լոյս · Թողցին պարտիքն · աղա-
քինեացի անօթն · մոռացին
պատկռնքն · բարեգործեացին
դատակնիքն · տատանկեացին որ-

դուժքն

դրունքն · վերացաւ լալն · հան_
դարտեցաւ կրճտումն ատամանն
ցըն · մեղմեցին ողբքն · հատա_
ցին արտասուքն · մերժեցաւ
սուգն · հալածեցաւ խաւարն ·
վանեցաւ հուրն սատակումն ·
հերքեցին տանջանարանքն
բազմօրինակք ։

Լկեացէն գթութիւնք կամաւորք
և պարգևաւորք կենաց ամենից ·
ծագեցէ լոյս · արծարծեցէ
փրկութիւն · հասուցէ օգնութիւն ·
ժամանեցէ այցելութիւն · կան_
խեցէ ցօղոյ ողորմութե · յա_

ռա

ուռճեսցէ՛ արքունեսցէ զանդաստ
անս պտղքել անկեալ ամկե-
րացս՝ Թշուառաց ՚ի վերայ մա
հու․ ծաղկեսցէ՛ պտղաբերես-
ցէ՛ բաժանիլ երկնաւոր արէն
կենարարին՝ զերկնից խնա-
մեալ յաւուրն լուսոյ․ որ ան-
ծախանօք մեզ պարգեւէ՛ յիշա-
տակ կենաց փրկութե հոգւոց
ննջեցելոց․ զի անձն մահացեալ հո
գիս մարմնովս մեղաց՝ շնորհօք
քո գթած ՚ի քեզ զօրացեալ՝
քեւ նորոգեցայց՝ զատել ՚ի մե
ղաց անմահ կենդանութե ՚ի յա

րութեան արդարոց՝ հօր քում

օրհնեցելոյ.

Ընդ որում քեզ փառք՝ և հո

գւոյդ սրբոյ բարերարանուն վա

յելչական գոհութիւն՝ այժմ և

միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն:

****

[illegible]

Պաւլոս. Պ. Պ.

Ած յաւիտենական, բա

րերար և ամենակալ.

 ատեղ

ստեղծիչ լուսոյ, և յօրինիչ գի-
շերոյ. կեանք ՚ի մահու և լոյս
՚ի խաւարի. յոյս ակն ունողաց,
և երկայնմտութիւն տարակուսե-
լոց. որ ամենատարածեալ խնա-
մատութ քո դարձուցանես յայգ-
զատուցեալս մահու. անմահա-
ծագումն և անմեռ արեգակն:
Քանզի ոչ զօրէ ծածկել լոյ-
սոյ փառաց քո խաւար գի-
շերոյ. որում երկինք ծուխ եր-
կրպագութ ամ ենթեցոյ. երկնա-
ւորաց և երկրաւորաց և սան-
դարամետականաց: Որ լուսո

դէէ

զհեծութիւն կապելոց, եւ հայիս
յաղօթս խոնարհաց, եւ ընդու-
նիս զխնդրուածս մեր. ած իմ
եւ թգւր իմ. կեանք իմ եւ ապա-
ւէն իմ. յոյս իմ եւ վստահութի
իմ յոր քո ամդ ամէն։ Աղ-
հանդուցեալ ի հոգիս որց. միա-
թարութի վշտաց, եւ քաւարան
մեղուցելոց. որ գիտես զմեր
յոյժ քան զինելն մեզ. առաքեա՛
զպահպանողական զօրութի աջոյ
քո. եւ փրկեա՛ զիս յերկիւղէ
գիշերի եւ ի դիւէ չարէ. ոչ զի
զմիշտնջ սաղմոսն եւ մեր քո ան-

 ուանդ

տուանդ՝ միշտ համբերութեան շըր
Թամբք հոգւոյ ըղձմամբ չնչոյ,
կեցցես պահպանել զիս անխոտորին՝
որ կարողանամ գնալ ՚ի բոլոր սըր
տէ։ Նա՛ ՚ի դրօշմն խաչի. քոյոյ
նշանաւ՝ զոր ածային արեամբ
քո նկարեալ նորոգեցեր և ՚ի
նոյն շնորհս որդեգրութեան զմեզ
մկրտեցեր, և ՚ի փառս պատկե-
րի քո նկարեալ յօրինեցեր, այ-
սու պարգևօք ածականօք, ա-
մաչեսցէ՛ սատանայ. քաւեսցին մե-
քենայքն. բարձցին որոգայթ
քըն. պատառեսցին մարտուցքն.

պղծեցին զէնքն սայրասուրբ
մերժեցին՛ մեզ՛ն • փարատեցին
խաւարն • մերկնեցին մասա-
խուղն • բազուկ քո հովանաւո-
ցի՛, և աջ քո կնքեսցէ • զի՛ մե-
գթած ես և ողորմած • և ա-
նուն քո կոչեցեալ է ՚ի վե՛ր ժո-
ղովրդեան քոց։ Եւ քեզ Է հօր՝
հոգւոյդ սրբոյ փառք իշխանու-
թիւն և պատիւ • այժմ և՛։

Օրհնաւոր աղօթք սրբոյն Գրիգորի
Նարեկացւոյ հրեշտականմանն վարդա-
պետի • ՚ի վախճանի մերձ գոլն ու-
[illegible]
[illegible]

Գլուխ ՀԳ.

Թագաւոր բարձրեալ հզօր
աստուած՝ օրհնեալդ միայն որ
յամենայն քաղցրութիւն է փոխարկել յանանց-
կայս կենաց յուսահաւատութեան՝
զաստուածս անեծս՝ ու կեցու-
ցանող օրհնութիւն · զպարտա-
ւանս մհատութեան՝ ու զուարթա-
ցուցիչ գովութեան՝ ընդ ամոքթոյն՝
համարձակութեան · և պատկառա-
նացն՝ պայծառ · ընդ տարագրո-
թեանն՝ յոյս բարութեան · և բա-
ժանմանն՝ անեկալութեան միութեան ·
և ապաստանականացն բանից՝ որ

բա

քակման սփոփանաց. ը̃ միանգամ
դատապարտութ̃ն՝ կրկին ապա
տութեան։

Ողորմեա՛ տէ՛ր՝ մահու մերձա-
պատուէս յաւուր արձակման շն-
չոյս կենդանութ̃ն, մինչ ուշացս
ողորմածին հայեցուածո՛վ ի բար-
ձանս կողկողեցի՝ զբազմամեղս
ծեան ուղղայն զանդերձ ըն-
թացիցն զանխուանեալն ճանա-
պարհ յաշս բերելով մտացս
առանձինն ամենայն փորձելով. եւ ի
յերդ բնակութ̃ն յարկիս նեղա-
տեալ յելեն շաւիղ, թշուա-

առ

ուժգլ կիսամեռութե դիմօք այ-
լայլութե, ապաստանեմք մատանիցս,
կարկամ հառաչմամբք, նուա՛ղ
հեծութե՝ նուաղական ձայնիւ, յո
գնի թախծութե յոգնամամանեայ
տարակուսանաց՝ 'ի խորոցս ա-
ներեւութից զղջացուցելոցս ող
բալից հառաչեմ. Արօղ ես
բարեգութ՝ եւ անոխ հրաշագոր
ծել յաւէտ զօրեղութե՝ ասե-
լով, թէ ո՛րչ եղիցին յանցաւորու-
խոստովանելմանն եւ կա՛մ թողել
լիցին քեզ մեղանք քո. կամ
թէ երթ 'ի խաղաղութի արժել

'ի

՚ի մեղաց։ Եւ զոր յայնմ ժա-
մու ոչ ժամանեցից պաղատել,
այսօր ընկալցի՛ս մարդասիրա-
պէս, ով երկայնամիտ բազմա-
շնորհ ամենակեցոյց։ Յորժամ՝
որ այժմս բանապաձյձ խորհ-
տաձայն սիգացող բարձրապա-
րանոց՝ անկեալ դնեմ զի անկեն-
դան · կարկեալ ՚ի խօսից · կաշ-
կանդեալ ձեռօք · լքեալ անդա-
մօք · խափանեալ շրթամբք · կափու-
ցեալ աչօք։ Տախտակ անշար-
ժութ · կոճղ կճղապրեալ · արձան
անզգայ · պատկեր անբերբառ ·

 դո

գոյութին անշունչ · ողորմելի տե
սիլ · աշխարհելի կերպարան · ող
բալի օրինակ · եղկելի դեմք ·
արտասուելի նմանութին · լռե–
ցեալ լեզու · ցամաքել խօսս ·
թօթափել ծաղիկ · ծորեալ
գեղ · շիջել ղամբար · դատարկ
կոկորդ · խոպանացել սիրտ ·
աղխել աղօթարան · սպառեալ
աղբիւր · թալկացել մարմին ·
ծողխել որովայն · քակտել տա
ճարար · կտտորել ոտք · բաժա
նել յօդք · հատել ձայն · սղո
ցել արմատ · թողել ատամն · հրն

ձեալ

ձեռաւ արտ • սատորասուղեալ
բոյս • օտարացեալ բարեկամ • մո
ռացեալ պաշտեսս • թողեալ զտուր
չուն • մերժեալ սուրբն • բարձեալ
խնկն • անտուղեալ կծմուկք, և իւր
զանդրկիտանն առ ասոն կործնեալ:
Կարօտեալ այլոց մարդկանաց,
որք զհասսատող թշնամոյն քու ձայ
նիւն նոյն արգեալ ադերս հասրակ
ման, ցողով արտասուաց բա-
րեբարկին կթուեալ ի բարձման
սարանձմեն • զառ քեզ դարձն
յեզանակեն յարգահասներով,
զոր ոչ հնսմ • պնչան խոնչեր մեր

կու

կուսն, զոր երկրպագեմ. զյա
րութիւն ճշմարտութիւն, որում հա
ւատամ. զխաչաւացդ քո յաղթա–
նակն, զոր փառաւորեմ. զդա–
տաստանիդ ահաւորութիւն, զոր
խոստովանիմ. զգամնիցդ յան–
դիմանութիւն, յորմէ զարհուրիմ.
զհոգւոյդ սրբոյ ինձ ուղեկցութիւն,
զոր պաշտեմ. զծնանդ տենչա–
գրութիւն, զոր և համբերեմ.
զթագաւորութեանն երկ. քեզ՝ տէր յիսուս,
որում պաղատիմ: Մ.ող լքա՝
մեղուցեա՝ բարձա՝ ապահե–
ցա՝ փախեա՝ պղծեցա՝ տեղի

եա

եւ կցորդութիւն զուգութեան կեն-
ցաղոյս կենդանութեան. եւ յու-
սոյն որ 'ի քէն պարգեւ՝ մնացա-
կան եւ անջնջելական յիշատակա-
րան պահեսցես։

Տէ՛ր ողորմութեան 'ի տարակու-
սանս վտանգելոյս՝ միայն բա-
րեգութ փառաւորեալ որդի այ,
քաւել, բժշկել՝ կենագործել՝
պաշտպանել՝ նորոգել՝ նկարել՝
կանգնել՝ հաստատել՝ վերստին
ստեղծագործել յերկնային ա-
նարատութիւն. քո՛ է կարողութիւն,
քո՛ է փրկութիւն, քո՛ ողորմութիւն.

Ձե՛ք

չէք քո ամենակարողութբ, այլ ամե-
նայնին զօրութբ, բարձրութբ, իշ-
խանութբ, ամենախնամն թագա-
ւորութբ, խաղութբ, իմաստութբ, ա-
մենատեսողն բազմաձայնութբ, բա-
րերարութբ, լուսաւորութբ. փա-
ռաւորեալ անճառս, անեղանելի
և անպատմելեաց, խնկել խոր-
հրդով անթագաւորելեան զէր
բորբոքեալ որքան զոհաբա-
նեմ յաւէտ. և ես աղաչեմ՝ ի
նոյն պաշտօն հաւատարման միա-
պետին զաւագլխութեան, երեկ և
այսօր՝ և յաւիտենից յաւիտեանս. ամէն։

Մովսէսի ... Աշխարհին ... հայերէն

[illegible] ... աստ.

Ն’ածին ամէնօրհ նեալ·
զպաղատանս մեր ըն կա՛լ·
’ընդունողն ժամուս հասե՛լ·
առ քեզ գոչեմք անձամբ Թախ ծի՛լ·
Բանին կենաց բարձող է ղէր·
զքեզ մարմնով պարագրել ցէր·
առ բանն քո բարեխօ՛ս լեր·
’ի փորձանաց ըզ մեզ փըր կեալ·
Գովեմ՛ք եւ զու փայտ մըր կուն
ամենօրհնեալ յաղթող նը շան·
’ի գ․ շերբխ ըստ[illegible] կան·
Ծագեա մեզ զլոյսդ սրբխ կան·
Գողան՛ ’ի քեն գունդք խաւա րին·
ամենահզօրաշ զէն արար չին·
Ըզ մեզ պահեա շնորհիս քո մին·
’ի գիշերի տղջամըղ չին·
Երկուասան [illegible] քեալք·

եօթանասուն աշակեր տեալք·
յանձնառու լուսոյն լոյս անուա նեալք·
որթոյն կենաց պտղաբե րեալք·
Ձեզ աղաչեմք առաքելա գին·
և պատուասիրքս կողկողա գին·
վանիչ լերուք դիւաց գըն դին·
ոչ մերձենալ առ մեզ չա րին·
Էին ընտրեալք բանին կե նաց·
գումարք դասուց սեաման ղաց·
որք զապագայն ժամանա կաց·
գուշակեցիք հոգւով շնոր հաց·
Ընդ մեզ լերուք աղօթա կից·
որք աստուծոյ էք խօսա կից·
փրկել զմեզ ՚ի փորձան գից·
՚ի յարթնութեան և յերա զից·
Թագաւորին երկնաւո րի·
երկրպագօղ ՚ի յարգան դի·
մեծ կարապետ սուրբ ամլոր դի·
միջնորդ կենաց և օրի նի·
ժամանեա մեզ ՚ի յօգնու թիւն·

Զի

զի մի՛ մտցուք 'ի փորձու   թիւն.
մաքուր մարմնով լինել 'ի   քուն.
արդար հոգւով մնալ ար   թուն.
'Ի քէն հայցեմք արտասուա   գին.
Նախավկայ ամն առա   ջին.
Որ ստեփաննոս բացող զեր   կին.
տեսող ընդ յմ յաջմէ ծնո   ղին.
Նո՛ր բարեխօս արեամբ քո   յին.
տալ մեզ հանգիստ 'ի յանկո   ղին
արթուն լինել յաստուա   ծին.
բարեխաւսնել զգոյն անգրէ   նին.
Խնդրեմք 'ի քէն հայր պատուա   կան.
լուսաւորիչ ազգի մարդ   կան.
Դո՛ւ որ գրիգոր պետ պարթեւ   եան.
լե՛ր մեզ պարիսպ եւ պահա   պան.
Ծնողաբար 'ի մեզ գը   թա.
Զկուռնեալ որդիքս քո ժողո   վեա.
յուրախութիւն զմեզ կո   չեա.
Եւ 'ի բարին առաջնոր   դեա.
կենդանարար թագաւո   րին.

դուք ճշմարիտ զինուորք նը մին,
որք մարտիրոսք վկայք փըրկ չին.
որք յաղթեցիք զթըշնա մին:
Հօրըն լուսոյ միշտ մաղթե ցէ՛ք.
զորդին ընդ հօր աղաչե ցէ՛ք.
հոգւոյն շնորհք մեզ օգնե ցէ՛ք.
Ա՛ի բանսարկուէն զմեզ թափե ցէ՛ք:
Զինաժայլեալ երամք ընտ րեալ.
Ճըգնաւորաց դասք երա նեալ.
Թռչնոց երկնից էք նմա նեալ.
Յայրըս և՛ի ծերպըս բնա կեալ:
Դըղեալ հոգւոց մեր ՚ի մար մին.
Հերո՛ւք պարխալք ընդդէմ չա րին.
զի յաղթեցո՛ւք հակառա կին.
Խոռոտակելով րզ դէմս նո րին:
Ծըրագունք վառեալ լուսով ՚ի րի.
որք կուսանաց դասք երա մի.
արժան եղեալք առագա տի.
և անթառամ որ պըսա կի:
Մեզ բարեխօս լերո՛ւք սը րով

առ

առ Տէր քրիստոս աղերսէ   լով.
Զի փորձանաց ըզ մեզ փրկէ   լով.
յանշէջ հրոյն ազատէ   լով.
Յանեղ լուսոյ ծնեա   յին.
լուսոյ ստեղծեալք բանի՛ նո   բին.
զարդարեցայք հոգւով շնոր   հին,
դասք իննեկի զօրք երկնա   յին,
Նախախնամեն՝ զմեզ փութա   ջի՛ք,
և յօգնութիւն առ մեզ հա   սի՛ք,
որ յաստուծոյ հրաման ա   ռիք,
ձ՛վ ճշմարիտ մեր լինե   լիք.
Շնորհատու ազգի մարդ   կան,
տէր մեր քրիստոս անքննա   կան,
ըզ մեզ պահեա միշտ անսա   սան,
աստի մինչ յօր քո գալըս   տեան.
Ողորմութիւն մեզ պարգև   եա,
զհիւանդ հոգիս մեր բժըշ   կեա.
Զի բանսարկուէն ըզմեզ փըր   կեա,
և՛ի չարեաց անփորձ պա   հեա.
Զար իշխանքըն խաւա   րին,

որք ընդ ծառայս քո մարտըն չին՝
քո նըշանաւ սըրբո՛յ խա չին,
անխլեւղելք կործանես ցին։
Պարգեւիչ բարեաց մարդ կան,
ամենատատ յամենե սեան,
պատրաստեցո՛ մեզ անխա փան,
ըզպէտս հոգւոյ եւ մարմնո կան։
Ջուր շընորհեա ինձ արտաս ուաց·
զի լուացից զգործս չա րեաց·
արժան եղէց քոյ հարսա նեաց·
ընդ իմաստուն ոք կուսա նաց։
Ո՜վ բարի իմ տէր յի. սուս·
եւ հաց կենաց սովեալ հոգ ւոյս·
առաջնորդեա մոլոր ելոյս·
եւ կերակրեա զմեզ ընդ մարմ նոյս։
Սրբեա զհոգիս յաղտոյ մե ղաց·
՚ի ղանազան չարի փորձա նաց·
տո՛ւր ինձ գնալ ընդ քո հա մաց·
զի արժանի եղէց վա ռաց։
Վերաւորեաց զիս թըշնա մին·

այն որ չկամի զկեանս մարդկա յին ·
զիս բըժըշկեա՛ տ՟ր երկնա յին ·
լուսաւորեա՛ լուսով քո յին·
Տրտմեալ հոգւոյս լե՛ր բժշ կիչ ·
ցաւած մարմնոյս լե՛ր դարմա նիչ ·
մոլոր մըտացըս լե՛ր ուղ ղիչ ·
ամենառատ բարեաց տո ւիչ·
Բանից սրբոց աղաչա նաց ·
իննեակ դասուց հրեղէն զօ րաց ·
առաքելոց քոց սիրո ղաց ·
մարգարէից տեսանո ղաց·
Ցանկալի հայրապե տաց ·
և երջանիկ վարդապե տաց ·
արիւնաներկ մարտիրո սաց ·
և գերագոյն Ճգնաւո րաց·
Լուսաւորչակ ս՟բ կուսա նաց ·
որք փեսայիդ սպասեն փա ռաց ·
և ամենայն մաքուր ան ձանց ·
հետևողաց քոյին կա մաց·
Փրկեա զհոգիս ՚ի տանջա նաց ·

 զաղ

զազրատեսիլ յանքուն որ , դանց,
լսել տուր զձայն քո աւե- տեաց:
զոր խոստացար քոց սիրե- ղաց:
Քեզ հօրդ փառք միշտ առա- քեմք.
զորդիդ ընդ հօրդ դաւա- նեմք.
ընդ հոգիդ սբ բարեբա- նեմք.
երրորդութեան երկրպա- գեմք:

Ամէն.

Աղօթ. վս ամ խնդրուածոց առատէն երանելւոյն
Յովհաննու Գառնեցւոյ առ Տր Ած.

Շնորհեա տ՛ր զամ զհաստատութի եւ զըղձալի զխաղաղութի ամ աշխարհի ի ձեռն սբ եւ անմահ պատարագիս որ քեզ տն այ մերոյ մատուցանեն վս փրկութե մերոյ: Եկեղեցեաց մերոց շինութի եւ հաստատութի շնորհեա, ուղղափառ եպսց եւ հայրապետաց աղխիլ դաւանութե ընդ երկայն աւուրս վերակացութի, կրօնաւորաց վարս սրբութե, քահանայից սարկաւագաց եւ ընծայից ե-

կեղեցականաց՝ բոլորապատիւն ուղեգը
նայուն, Թգ̃ւորաց քրիստոնէից յաղ
թութն 'ի վր̃ հեթանոսաց և 'ի միջի իւրեանց
սէր և միաբանութիւն։ Շնորհեա տէ՛ր
իշխանաց կարողութիւն, զօրավարաց համար
ձակութիւն և զօրութիւն, և համօրէն ժողովր-
դականաց ունկնդրութիւն մեզ եկեղեցւոյ
և պատուիրանաց պահպանութիւն, ծերոց
իմաստութիւն, մանկանց զգաստութիւն, տղա-
յոց պահպանութիւն, կանանց պարկեշտու-
թիւն, կուսանաց և աղախնայց արթ-
նութիւն 'ի վարս սրբութեան։ Ճանպրհորդաց
առաջնորդութիւն և խաղաղութիւն, նա-
ւելոց նաւահանգիստ և հանդարտութիւն,
և որք կան 'ի պատերազմունս զինուորքն
մեր՝ յաղթօղ 'ի վր̃ հեթանոսաց արասցես զնս̃
Շնորհեա տէ՛ր և օդոց զբարեխառնութիւն,
անդեոց քաջաբերութիւն, և տուր պտղոց ա-
ռատութիւն, պարենաւոր վս̃ն կենաց յաջո-
ղութիւն։ Շնորհեա տէ՛ր հիւանդաց առող-
ջութիւն, վշտացելոց բժշկութիւն, տարակուսելոց

ցըն

ցնծութեն, անճառարաց այցելութեն, մեծատանց
և աղքատաց առատ ողորմութեն, անդադար
մեղաւորաց զղջումն և ապաշխարութեն և
մեղաց քաւութեն։ Ի չարեաց փրկեա՛։ Ի
մեղաց պահեա՛, ի գործս բարիս ա-
ռաջնորդեա՛։ և ընտանեաց մերոց մե-
ծաց և փոքունց արանց և կանանց ծե-
րոց և տղայոց անսպառ ուրախութեն
պարգևեա՛։ Եւ օգնեա՛ տ՛ր ծառայից
քոց ի բազմապատիկ շահաւորութենց,
ի պատիժ և ի փառս տէրութեան քո։ Բայց
զամենաբաշխ ձեռն քո, և լի՛ց զամե-
նեցուն կարօտութեն։ Արձակեա՛ տ՛ր զկա-
պեալսն, ազատեա՛ զգերեալսն, դարձո՛
զփախուցեալսն, ժողովեա՛ զցրուեալսն,
մխիթարեա՛ զնեղեալսն։ Բարձ զլուծ
ծանրութեն ի քրիստոնէից, որք կան ան-
կեալ ի ձեռս անօրինաց, նմանօ՛ զբը-
նութիւն նոցա ի պատանացէ ծառայից
քոց, և զպետութեն նոյ խաղաղ նահան-

ջեմ ։ Ընդ ժամանեա ՚ի պէտս հոգւոց
և մարմնոց ամենեցուն՝ որք կարդան զա-
նուն քո Տէր, հալածեա զսատանայական
որոգայթս և հերքեա զխաբէութիւնս նո-
րա. փրկեա զստեղծուածս քո ՚ի սրոյ, ՚ի սո-
վոյ, ՚ի ջրոյ, և ՚ի հալածանաց թշնա-
մեաց։ Բարձ զցասումն քո ՚ի մէնջ. և
յիշեա զի գործ ձեռաց քոց եմք. յի-
շեա Տէ՛ր և ողորմեա մեզ մեղաւորացս.
որք կամք առաջի ա͞ծունեդ քո, և պա-
տարագիս մատուցողաց պարգևեա զպի-
տոյս և զօգտակարս իւրեանց։ Յիշեա
Տէ՛ր և ողորմեա ուխտաւորաց և պտ-
ղաբերից եկեղեցւոյ քում սրբոյ, և որք
յիշեն զաղքատս ողորմութեամբ և բարե-
րարաց մերոց, որք մեզ այս առնեն, հա-
տո՛ նց զվարձս նոցին ըստ ընդարձակ
առատութեան քո հարիւրապատիկն աստ և
՚ի հանդերձելումն։ Յիշեա Տէ՛ր և ողոր-
մեա և գթա ՚ի հոգիս հանգուցելոց, որ

 վա͞

վս նր որ պատարագս մատուցանի·
հանգո՛ զամենեսեան մեծաւ այցելութ
՚ի լոյս երեսաց քոց· Յիշեա՛ տ՛ր ըստ նմ-
ին զամ հոգիս ննջեցելոց մերոց, որք
՚ի պատերազմունս սրով կատարեցան,
և որք ՚ի գերութե և ՚ի բանտի ննջեցին,
որք ՚ի բնակուլս և յամ տեղիս, ՚ի յանա-
պատս և ՚ի ճանապարհս վճարեցին զկեանս
իւրեանց և որք տարաժամ մահուամբ
՚ի ցասմանէ քումմէ ննջեցին, և որք ոչ
կարացին խոստովանիլ և ապաշխարել
զմեղս իւրեանց, թող տ՛ր ամենեցուն ըղ-
ջանցանս նց, լուսաւորեա և դասաւո-
րեա ըն սբս քո յարքայութեան երկնից, և
արժանի՛ արա ողորմութե քում. Յիշեա
տ՛ր և զհոգիս ծնողաց մերոց· Յիշեա
տ՛ր և զամ հոգիս ննջեցելոյն և զարեն
մերձաւորսն մեր և ողորմեա մեծաւ այ
ցելութ և հանգո՛ ՚ի լոյս երեսաց քոց Յի
շեա տ՛ր զկենդանիս և զպտրգիս մատու-
ցողս եկեղ փառք յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն.

Խաչատուր
Քամիրճեան

արբեզ

Լաւր

Խաչատուր
գէմ